

Utorak, 27. avgust 2002.
Svedok Sadik Džemajli (Sadik Xhemajli)
Svedok Musa Krasnići (Musa Krasniqi)
Svedok Džeki Roland (Jacky Rowland)
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak 9.02 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs (Nice), dok čekamo na svedoka, video je pripremljen, zar ne?

TUŽILAC NAJS: Imamo video. Imamo dva transkripta koje pregledam u ovom trenutku.

SUDIJA MEJ: Koliko je dugačak snimak?

TUŽILAC NAJS: Snimak traje oko 13 minuta.

SUDIJA MEJ: 13?

TUŽILAC NAJS: Da. Ja sam donekle neodlučan da li njime da se poslužim tokom ispitivanja ovog svedoka ili tokom ispitivanja doktora Lošija (Liri Loshi). To je svedok koji dolazi kasnije ove nedelje i koji potpada pod Pravilo 92bis najvećim delom, ali sa direktnim korišćenjem video snimka, zbog toga što je to video snimak na kome se vide tela pre nego što su bila sahranjena, čime će najverovatnije da se bavi.

SUDIJA MEJ: To bi više odgovaralo, jer će optuženi imati više vremena da se za to pripremi.

TUŽILAC NAJS: Da. Samo da u pozadini toga iskoristim reč koju ne volim mnogo, a to je da je ovaj svedok intervjuisao dva Albanca, ali opet mi imamo plodove njegovog intervjua na videu. Alternativa za nas je da unapred pregledamo transkripte zbog toga što možemo da ih pročitate za manje od 13 minuta i da ubrzamo video do pet sekundi, gde se prikazuje vođitelj, dva Srbina koji se pretvaraju da su Albanci i dva Albanca, što je šest segmenata, a poslednji segment prikazuje čoveka koji nosi pušku.

SUDIJA MEJ: Da, to bi bilo zgodnije.

TUŽILAC NAJS: Mogu li onda pod ovim okolnostima da dostavim transkripte koje imam? Oni su označeni sa 1A... Dobro, oni nisu označeni sa 1A. Raspoređeni su na isti način kako ih ja imam, tako da ću ja da vas provedem kroz njih.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC NAJS: Još jedan od problema u vezi sa transkriptom takođe je to da ih mi još uvek nemamo sve u engleskoj verziji.

SUDIJA MEJ: Ako je ovaj svedok intervjuisao ove ljude, onda je očigledno bolje da on to predstavi, tako da može da se pita o tome.

TUŽILAC NAJS: Da.

SUDIJA MEJ: Da. Dakle, neka svedok uđe, molim vas. Gospodine Miloševiću, vi imate još 10 minuta za vaše unakrsno ispitivanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, gospodine Mej (May).

SUDIJA MEJ: Izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mi smo se zaustavili juče na mestu, gospodine Džemajli, kada ste vi objašnjavali da niste pomogli ljudima koji su trebali da budu pogubljeni zbog toga što ste se bojali da će te ugroziti civile. Da li sam vas ja pravilno razumeo?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Ja sam pomogao ljudima koji su bili povređeni, onima koji su preživeli egzekuciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Ali ja sam vas pitao da li je to istina da ste vi posmatrali nekoga ko je trebao da pogubi neke ljude, a vi, kao komandant jedinice gledate to iz šume, kako to da im niste pomogli? Kako to da niste pokušali da nešto tako sprečite, da sprečite da se tako nešto odigra?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Ja sam rekao juče da je to bilo zbog porodica ljudi koji su bili u masi, tamo u grupi. To je razlog. Zbog toga što bi porodice bile ugrožene. Bilo je 5.000 ljudi u toj grupi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste bili uplašeni da biste pogodili nekoga od porodica. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Ne. To je bilo zbog porodica na poljani. Zbog toga mi nismo mogli da pucamo, zbog porodica na poljani, zbog toga što ste vi držali sve te porodice tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Ali zar niste vi mogli da pucate u vazduh u nameri da sprečite to čega ste bili svedok, da sprečite da se to uopšte dogodi? A vi niste učinili ništa.

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Ista stvar. Ako bismo mi ubili jednog policajca, više ili manje, ništa se ne bi promenilo. Egzekucija bi bila izvršena. Bilo je dece. Bilo je žena, bilo je starih ljudi tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Džemajli (Sadik Xhemajli), da li vi treba da ispričate ovu priču sa namerom da potvrdite navodne optužbe i da prikrijete zločin? Da li je to istina ili nije?

SUDIJA MEJ: To nije pravilno postavljeno pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislim na NATO zločin? U redu. Ovaj spisak ovde zasnovan je na onome šta ste vi potvrdili, da je ovo lista ljudi koji su bili ubijeni i sahranjeni u Izbici (Izbice)?

SVEDOK DŽEJMAJLI – ODGOVOR: Ja sam bio vođa ljudi, koji su bili moji prijatelji i mi smo pokopali te ljude. Mi smo ih pokopali zajedno. Ja sam bio tamo. Ja sam bio član komisije za sahranu. Ja sam organizovao zapisnike. Mi smo ih sve sahranili i ja sam u to sam bio uključen. Sahranio sam ih svojim rukama. I ja sam ih identifikovao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde je samo lista imena i nema dokaza za ono šta vi tvrdite, ali u redu. Možete li mi, molim vas, reći koliko vam je vremena bilo potrebno da budete sigurni da su se naše snage povukle sa područja Izbica?

SVEDOK DŽEJMAJLI – ODGOVOR: Vaše snage su se povukle 30. marta. One su ušle tokom 27., a u 9.45 tokom 30. su se povukle.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Očigledno nema svrhe gubiti vreme na ovakva pitanja zbog toga što vi nećete na njih odgovoriti. Na strani 7, paragraf 2, vi tvrdite da su novac i dokumenti koji su bili uzeti od porodica njima bili vraćeni. Kada su bili vraćeni?

SVEDOK DŽEJMAJLI – ODGOVOR: Nakon što se rat završio. Neka su bila vraćena tokom rata. Oni koji su bili pronađeni na brdima i u okolini, njima su njihova dokumenta bila vraćena tokom rata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako je to moguće da ste vi pronašli novac kada prethodno tvrdite da su vojnici konfiskovali sav novac i vrednosti?

SVEDOK DŽEJMAJLI – ODGOVOR: Neki ljudi su to imali sakriveno. Svako je morao da da nešto. Časni Sude, mogu li ja ovde nešto da dodam?

SUDIJA MEJ: Samo trenutak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Vi ste objasnili da im je novac bio oduzet i onda ste rekli da je novac bio pronađen...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Sada, šta ste želeli da kažete, izvolite?

SVEDOK DŽEMAJLI: To je bio novac koji je bio pronađen u džepovima ljudi koji su bili pogubljeni.

SUDIJA MEJ: U redu. Shvatamo. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mi vidimo da je to novčanica. Gde je ona pronađena je nešto šta mi ne možemo videti. Da li ste vi i vaša jedinica učestvovali u borbama koje su se vodile od 24. do 29. marta na tom području?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Mi smo bili tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mogu li ja to shvatiti kao potvrđan odgovor? Kakve su gubitke vaša jedinica i ostale jedinice, ostale brigade UČK (Ushtria Clirimtare e Kosoves), pretrpele u periodu od 24. do 29. marta?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Bilo je nekih. Bilo je svega nekoliko pripadnika jedinica koji su stradali, ali stanovništvo je pretrpelo mnogo žrtava, članovi porodica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: S obzirom da ste vi juče izjavili u odgovoru na moje pitanje, da ste vi imali tri brigade u tom području, da li ste vi sahranili učesnike iz borbi sa našim vojnicima i policijom ili vi još uvek tvrdite da ste sahranili civile?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Bilo je, takođe, vojnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bilo je. A vi kažete da vam je neki čovek dao zemlju. Da li je na Kosovu običaj da svaka porodica preuzme svog rođaka pre nego što će dozvoliti da on bude sahranjen na nekom drugom mestu, osim ako je bio vojnik? Da li je ovo tačno ili ne, gospodine Džemajli?

SVEDOK DŽEJAJLI – ODGOVOR: Ako ljudi umru na prirodan način, oni su svi sahranjeni u svojim sopstvenim grobnicama. Ali ovi ljudi su bili pogubljeni i oni su morali da budu sahranjeni na mestu gde su bili pogubljeni. A vojnici koji su poginuli na taj način, bili su svi sahranjeni zajedno. Oni su svi bili pobijeni zajedno, u istom selu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi mislite oni koji su pobijeni tokom borbi su sahranjeni kao vojnici? Da li je to ono šta želite da kažete?

SVEDOK DŽEJAJLI – ODGOVOR: Ja sam rekao vojnici koji su stavili svoje živote u opasnost i koji nisu poginuli svojom greškom, već koji su bili pogubljeni, da će oni da budu sahranjeni zajedno. I to sam rekao u svojoj izjavi, zbog toga što su neki bili ubijeni na različite načine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da je to tako, ali ja tvrdim da svaka porodica želi da preuzme svog člana porodice, bez obzira na način na koji je on ubijen.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, nema svrhe da se raspravljate sa svedokom na takav način. Sada, možete da postavite još jedno pitanje i, nakon toga, vaše vreme će da istekne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Zašto samo jedno? Vi ste rekli deset minuta.

SUDIJA MEJ: Da i vi ste imali vaših 10 minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Možete li da opišete ovu masovnu grobnicu gde ste ih vi navodno sahranili?

SVEDOK DŽEJAJLI – ODGOVOR: Ta grobnica je duž jedne strane toka, a Hamdi Bajrami (Hamdi Bajrami) je dao zemlju za mučenike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste ih sahranili u odvojene grobove ili ste ih sve stavili u jednu grobnicu?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Gde je on dao zemlju, tu su svi bili sahranjeni odvojeno tokom 28. marta. To su bili novi grobovi.

SUDIJA MEJ: Da. Gospodine Tapušковиću, da li imate bilo kakvih pitanja, gospodine Vladimirov (Wladimiroff)?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja imam još nekoliko pitanja, gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Ne. Vi ste imali vaše vreme.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Imam samo nekoliko stvari koje mogu da pomognu Sudu zbog razjašnjenja. Svedoče, oko vaših naočara, kada su vam te naočare bile prepisane od strane lekara?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Nakon rata.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li ste nosili naočare tokom 1999. godine?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Tokom 1999. godine? Da, od septembra pa nadalje.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: A da li te naočare služe kako bi popravile vaš vid?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: One služe da me zaštite od svetla.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Ali pitanje je bilo da li one takođe koriguju i vaš vid?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Da, to je prirodno.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: A kakva je to korekcija: za dalekovidost ili za kratkovidost?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Kratkovidost. Ja mogu da vidim na daljinu.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: U redu. Da li znate broj stepena korekcije?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Ne. Ne znam. Ja nisam specijalista u ovom polju.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Tokom događaja u martu 1999. godine, vi niste nosili naočari? Da li sam u pravu,?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Ne, nisam.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Pitanja u vezi sa OVK. Kada ste se pridružili OVK, da li ste bili redov ili niste?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Ja sam bio dobrovoljac.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Svakako, ali da li ste vi bili redov, a ne oficir sa činom?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Tokom rata.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Tokom rata? Da li je to tačno?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Ko je bio vaš komandant kada ste se pridružili OVK? Odnosno komandant jedinice.

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Sve vreme.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Sve dok sami niste bili unapređeni?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Postoji spisak tamo na Kosovu. Svi vojnici su zapisani u ovom registru.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Ali vi možete da kažete ko je bio vaš komandant kada ste se pridružili OVK.

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Svi vojnici i njihovi komandanti su registrovani kod UNMIK-a (United Nations Mission in Kosovo), i sada i onda.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Svakako. Ali ko je bio vaš komandant kada ste se pridružili OVK?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Čini se da sam ja završio.

SUDIJA MEJ: Ne. Zašto vi ne možete da odgovorite na ovo pitanje? To je prilično jasno usmereno pitanje, gospodine Džemajli. Možda postoji neki razlog zbog čega vi ne želite da odgovorite na njega. Umesto da se raspravljate, odgovorite nam ili nam recite zašto ne želite da to uradite.

SVEDOK DŽEMAJLI: Ja sam rekao da sam bio prvi vođa čete i sam sam bio komandant, a on me pita ko je bio moj komandant.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Svedoče, vi ste rekli Sudu da ste, kada ste se pridružili OVK, vi bili redov, a da ste kasnije dobili unapređenje. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Prvo je bila formirana grupa, obična grupa, a onda smo mi formirali četvu. Kad je formiran vod, ja sam postao komandir voda. Ali svako počinje kao redov, kao vojnik.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Kada ste počeli kao redov, ko je bio vaš komandant?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Mislim da sam objasnio da sam to bio ja sam.

SUDIJA MEJ: Izgleda da on kaže da nije imao komandanta.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: U redu. Dok ste bili komandir vaše jedinice, da li ste uvek bili prisutni u vašoj jedinici?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Da, da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Kada ste posmatrali šta se događalo 28. marta 1999. godine, možete li da opišete vremenski okvir? Vi ste rekli Sudu kada se sve to dogodilo, da je započelo sa napredovanjem srpskih snaga oko podneva. Kada se sve to dogodilo? Mislim kada se sve to okončalo: tokom kasnog popodneva, početkom popodneva? Možete li Sudu da date vremenski okvir?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Oni su završili sa napuštanjem oko pola dva, a onda su oni spalili traktore i automobile i stvari koje smo mi ostavili na poljani, stoku, a nakon toga, oni su spalili kuće i sve ostalo 28. marta. I nastavili su sa spaljivanjem tokom 29. A u 9.45, 30. marta, srpske snage su otišle.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Hvala vam. U vreme kada ste posmatrali ove događaje, a dok ste bili u šumama, da li ste se nalazili na višem terenu?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Na nešto višem, da. Delimično, da. Bio je nešto viši.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: A gde je bila vaša jedinica?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: U brdima.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li su oni bili sa vama?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Oni su bili nešto više.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Šta podrazumevate pod "nešto više"? Možete li da opišete razmak?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Oko 200 metara daleko iza brda, uz potok.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Dakle, vi ste mogli da posmatrate njih i oni su mogli da posmatraju vas?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Vi ste bili u kontaktu sa vašom jedinicom?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Samo kada sam sam peške odlazio, s vremena na vreme. Mi smo se sretali svaki čas.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Oni su bili na višem terenu nego što ste bili vi, zar ne?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Oni su bili više gore, ali nisu mogli da se vide. Oni su bili iza brda. Trebali biste da idete unao-kolo.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li je bilo kakvih prepreka?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Sa pozicije na kojoj su oni bili, vi niste mogli da vidite ništa. Oni nisu mogli da vide egzekuciju na poljani, a ja sam išao oko brda da bih ih video.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Vi ste rekli Sudu da je bilo borbi između 24. i 29. marta, da li je to tačno, 1999. godine?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Ja nisam rekao borbi.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: A šta je to, onda, bilo? Da li je vaša jedinica bila uključena u bilo kakav incident?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Ne. Naređenje je stiglo iz više komande da se ne čini ništa zbog porodica koje su bile na poljani i zbog odmazdi koje bi bile preduzete. Zbog toga što smo mi smatrali da su svi tamo, uključujući i žene i decu, starije, mi smo sve njih smatrali da su vojnici OVK.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li ste vi izvestili šta se 28. marta dogodilo vašem komandantu, višem komandantu?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Kasnije.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Šta podrazumevate pod "kasnije"?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Kada smo se uveče sreli.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Dakle, vi niste dobili uputstva 28. od strane više komande, zar ne?

SVEDOK DŽEJMAJLI – ODGOVOR: Tokom 27. marta, mi smo bili... Zbog toga što su 27. neke od porodica počele da dolaze na poljanu i tokom 28., njihov broj se povećao kada su oni počeli da dolaze iz drugih sela, iz Čitaka (Citak), Padališta (Padalishte), Lećine (Leqine), Trnova, Kastriota, Kladernice (Kllodernice) i tu je nastala velika gužva.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li ste vi izvestili višu komandu šta se događalo 28.? Šta ste vi posmatrali?

SVEDOK DŽEJMAJLI – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li ste vi dobili instrukcije kako da se ponašate u toj situaciji?

SVEDOK DŽEJMAJLI – ODGOVOR: Nismo dobili nikakve instrukcije.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Kako ste vi komunicirali sa...

SVEDOK DŽEJMAJLI – ODGOVOR: Dok su srpske snage bile tamo, samo smo trebali da budemo obazrivi.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: A na koje ste načine komunicirali sa višom komandom?

SVEDOK DŽEJMAJLI – ODGOVOR: Neki su imali radio veze, a ostali nisu.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li ste vi komunicirali sami ili preko vaše jedinice?

SVEDOK DŽEJMAJLI – ODGOVOR: Samo preko jedinice.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Dakle, vi ste bili u kontaktu sa vašom jedinicom tog dana, zar ne?

SVEDOK DŽEJMAJLI – ODGOVOR: Ja sam rekao tokom večeri, nakon svega šta se dogodilo.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV: To je sve šta sam želeo da pitam. Hvala vam.

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs, da li vi imate neka dodatna pitanja?

TUŽILAC NAJS: Ja imam dodatna pitanja, nema ih mnogo, samo nekoliko, ali bi bilo zgodnije da se time pozabavimo na kraju, pre bilo kakvih pitanja od strane optuženog, kada pustimo video snimak.

SUDIJA MEJ: Dobro.

TUŽILAC NAJS: Možemo li onda sada da pustimo video snimak, molim vas?

SUDIJA MEJ: Da li mi treba da pustimo tih 13 minuta?

TUŽILAC NAJS: Da li bi Sud bio zadovoljan da pročita prvo transkript?

SUDIJA MEJ: Da. Mi ćemo to da uradimo. Pročitaćemo transkript.

TUŽILAC NAJS: Mogu li da sednem dok Sud to ne uradi?

SUDIJA MEJ: Da, molim vas, izvolite. Samo trenutak. Čitamo ovaj transkript, a vi možete da nam se obratiti nakon toga. Gospodine Najs, pre svega treba da objasnite odakle on dolazi, a nakon toga mi treba da sagledamo njegovu prihvatljivost.

TUŽILAC NAJS: Mogu li time da se pozabavim tokom saslušavanja svedoka?

SUDIJA MEJ: Da.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možete li, molim vas, da nam pomognete, veoma kratko, u pogledu video snimka koji sadrži različite komponente, koje uključuju televizijsko emitovanje? Odakle dolazi ovaj snimak? Ko ga je snimio i kada?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Ovo je napravio u Švajcarskoj (Switzerland) gospodin Redžepi (Rexhepi) nakon rata. Njegov brat mi je dao kopiju. I onda sam ja video nekoga ko govori da selo Izbica ne postoji, da je tu samo 12 kuća, samo 70 stanovnika i tako dalje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. A onda ste vi videli u istom kadru, da li je tako bilo, dva navodna Albanca koji su negirali da se bilo šta dogodilo u selu Izbica. Dda li je to tačno?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Da. To su bila dva Srbina iz tog područja...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je sve šta nam treba. Sledeća stvar je kobinacija video snimka intervjua sa dvema osobama koja nose albanska imena, a za koje vi kažete da su Srbi. Da li ste vi bili ta osoba koja je vodila ove intervjue? Samo da ili ne.

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I to je jasno iz transkripta da ste vi vodili intervjue nakon svedočenja koje je bilo dato i koje je emitovala jedna žena svedok, a da je optuženi negirao da se incident uopšte dogodio. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I otprilike kada ste vi vodili ove intervjue?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Sa Albancima? Ja sam ih vodio kasnije, mesec dana kasnije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dakle...

SUDIJA MEJ: Ovo meni zvuči kao pobijanje dokaznog materijala. Ne zvuči kao ispravno svedočenje, ali ćemo da razmotrimo problem.

TUŽILAC NAJS: Hvala vam.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, mi ćemo izdvojiti ovaj dokument. U ovom trenutku, to je samo...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Bez obzira...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. To se ne odnosi na bilo koje pitanje koje je postavljeno. To može da bude postavljeno kao pobijanje ako se pojavi neko pitanje i ovaj svedok je to uradio i to nećemo da prihvatimo, tako da se ovim okončava ovo pitanje.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, mogu li da iznesem samo dve opservacije o tome i onda da krenem ponovno na ispitivanje svedoka? Stvar je u tome, kao što sam ja juče objasnio, to može dodatno da se pojavi kao element u odnosu na propagandu. Kao drugo, Pretresno veće je reklo da se to pojavilo kao diskutabilna stvar i tako je video snimak postao prihvatljiv. Ja sam juče bio zabrinut da tu može da bude nekog nesporazuma oko svrhe, tako da me zadovoljava da se time pozabavim kao predmetom pobijanja. Ali ja ću reći da se to pojavljuje i prilično je važno da ovo bude razjašnjeno, jer optuženi poriče da se ovo uopšte dogodilo. Meni nije potpuno jasno da li je njegova odbrana da je to na neki način bilo pogrešno opisano ili pogrešno interpretirano. Meni izgleda da on opovrgava da se ovo ubistvo uopšte dogodilo. Sada, ako je to slučaj, to će da bude od pomoći za nas da to znamo unapred i ja ne želim da nastupim pred optuženim sa bilo kakvim iznenađenjem, tako da ja moram Sudu da kažem ovo: ako on zaista govori da

se incident nije uopšte dogodio, on nije ništa opovrgao, odnosno preuzimanje tela i njihovo premeštanje. Mi imamo materijal koji iz određenih razloga ne mogu detaljno da identifikujem u ovom trenutku, ali koji vodi do detaljnog zahteva za pomoć u odnosu na odredbu relevantnog izveštaja. Taj izveštaj nas je do sada sprečavao da pokažemo šta se dogodilo tokom ponovne sahrane, vađenja tela i njihovog premeštanja. Mi ćemo da tražimo asistenciju od strane Suda da u datom trenutku sakupimo rezultat tog izveštaja, ali za nas je važno da znamo da li optuženi poriče da se incident uopšte dogodio i da nije bilo premeštanja tela, kao što to materijal može u datom trenutku, bez sumnje, da potvrdi ili da li on nudi neko alternativno objašnjenje.

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs, vi morate da uzmete u obzir da u ovom slučaju nećete da dobijete nikakvu pomoć sa njegove strane. Vi treba da uzmete u obzir da je sve u pitanju i ako se pozabavite ovom stvari na toj osnovi, mislim da ćemo da nastavimo najbrže što možemo.

TUŽILAC NAJS: U tom slučaju, mislim da mi sada dolazimo do toga da od Suda moramo da tražimo dalju asistenciju u odnosu na ovu određenu dokumentaciju.

SUDIJA MEJ: Dobro.

TUŽILAC NAJS: Ja sam zamolio kabinu da pusti veoma kratak deo video snimka u odnosu na unakrsno ispitivanje, a koji će i doktor Loši da prikaže kasnije ove nedelje. Dakle, želim samo da pogledamo veoma kratak insert i da svedok odgovori na to. Da, to nije video snimak koji smo mi prvobitno gledali. To je drugi video snimak.

SUDIJA MEJ: Da. To je drugi video snimak. Mi ćemo da vratimo transkripte. Molim sekretara da ih uzme.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Samo pustite kratak deo, ali on neće da bude prikazan sve do petka ili tako nešto, ali molim vas da ga i sada pogledamo, mada će to da bude video snimak doktora Lošija. U redu. To je ovde. U dogledno vreme, gospodine Džemajli, doktor Loši će da prikaže ovaj dokazni predmet. Nešto sa njim nije u redu u ovom trenutku. Može li snimak da se pusti malo unapred? Ne želim da bude zaustavljen kadar. Želim da vidim pokret. Stanite sa snimkom. To nije deo koji mi želimo. Evo, ovde smo. Ovaj deo ovde. Samo pogledajte na monitor, molim vas i pustite video snimak da ide, samo za 30 sekundi.

(Video snimak)

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je ovo video snimak koji prikazuje pogled koji ste videli, gospodine Džemajli?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Da. To je bilo tamo, na zapadnoj strani.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je to samo deo video snimka na kome se vide tela pre nego što su sahranjena?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Da...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Optuženi sugeriše...

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: ... na istom mestu gde su ljudi bili pobijeni.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Videćete sve to kasnije ove nedelje ili još više od toga. Optuženi sugeriše da ste vi jednostavno izmislili ovaj ceo događaj, da su ljudi pobijeni, da leže na polju i da su bili sahranjeni. Da li ste vi to izmislili ili je ono šta ste vi rekli u svom svedočenju istina?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: To je original. To je mesto gde su ljudi bili pobijeni. Nijedno telo uopšte nije bilo pomereno.

TUŽILAC NAJS: Dobro. Časni Sude, brojna pitanja su bila postavljena o svedokovoj izjavi. Može li izjava da se prihvati kao dokazni predmet? Izjava se bavi problemom dve liste na koje sam ja ukazao.

SUDIJA MEJ: Dajte broj, pre nego što nastavimo.

sekretar: To će da bude dokazni predmet Tužilaštva broj 287.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Mnogo vam hvala. Ne treba ništa dalje da pogledamo. Kao što ste vi juče pomenuli sudijama, da li prepoznajete ljude koji su preživeli i koji su očevici ovog masakra? Samo da ili ne.

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Svakako Sud će da zna, kao i oni koji prate suđenje, da su dva takva svedoka bila pozvana. Vama je bilo pomenuto... Možda bi trebalo da pogledate... Ja ću Sud da zamolim da to, takođe, pogleda. Vama je bilo pomenuta, strana 3 izjave, verzija na engleskom, rečenica koja počinje: "24. marta"... I samo par rečenica su vam bile pročitane. Bilo je pročitano da: "24. marta, NATO je započeo svoju ofanzivu protiv Srbije. Ona je bila veoma dobrodošla u to vreme. OVK nije bila toliko jaka u tom trenutku i bila joj je potrebna pomoć". To vam je pročitano. Ono šta vam nije pročitano, ali se nalazi u vašoj izjavi, je sledeće: "Srbi su ubijali civile, žene i decu. Neki od vojnika OVK su ubijeni, dok su štitili svoje porodice". Da li su te dve rečenice u toj vašoj izjavi tačne? Da ili ne?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Da, to je tačno. Oni su ubijali decu. I bilo je sukoba koje mi nismo prouzrokovali.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala vam. Optuženi vam je sugerisao da je vaša priča lažna ili vam je sugerisao da ste pokazivali nedostatak hrabrosti u tome što niste sišli dole i intervenisali zbog onoga šta ste mogli da predvidite, kako je ta kriza mogla da se razvija i da dovede do pogubljenja. Šta vi kažete na sugestiju da ste pokaziva-

li nedostatak hrabrosti, jer niste otišli dole kako biste intervenisali na tom polju na kome su bile hiljade ljudi? Šta vi kažete na takvu sugestiju?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Ja sam rekao ranije da nije istina da mi nismo mogli da dejstvujemo. Mi smo mogli da dejstvujemo da zaštitimo naše porodice i znali smo šta se dešavalo. Zločini su bili počinjeni i iz tog razloga mi nismo želeli da ugrozimo naše porodice.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala vam. Sugerisano je da ste vi sve šta ste rekli izmislili i da tela nisu postojala i da ti ljudi nisu pobijeni. Vi ste objasnili Sudu da ste napravili listu koju smo videli u vašim zabeleškama i da je bila istovremena...

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: One su bile istovremene. I u isto vreme, ljudi su bili sahranjivani i svako je beležio to vreme kada su oni bili sahranjivani.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možete li, molim vas, iz vaše torbe da izvadite knjigu za koju znamo da ne želite da je predate za stalno, ali za koju kažete da se u njoj sadrži vaše originalne beleške? Molim vas da je pokažete sudijama.

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: U redu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možemo u potpunosti da je fotokopiramo, kako bi se usvojila u spis, ako sudije tako odluče.

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Samo ćemo da pogledamo format tih zabeleški, za koje vi kažete da su originalne i da su sačinjene u vreme kada ste sahranjivali tela, tako da sudije mogu da ih vide.

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: To je ovde, na ovim stranicama. Ne samo ta jedna, već i sve ostale...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ja ću da zamolim časne sudije da pogledaju ovo. Pobrинуću se da to bude fotokopirano. Hvala vam. To je

dovoljan broj stranica. Oni samo treba da vide uzorak. Hvala vam. Dajte je, molim vas.

(Pretrsko veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Da. Molim da se ove stranice pokažu optuženom.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Svedoče, hoćete li samo za trenutak da me saslušate? Dok optuženi gleda vašu beležnicu, možete li, molim vas, da dodate vaše fotografije lokaliteta gde su pokopani ljudi, one koje sam ja video i koje bih želeo da pokažem sudijama zbog jednog pitanja koje je postavljeno tokom unakrsnog ispitivanja? Ne, nemojte da ih vadite. Ostavite ih. Zanima me ona fotografija na kojoj se vi nalazite kod grobnice. To je drugi album.

SUDIJA MEJ: Gospodine Najs, pre nego što pređemo na to, uzmite, molim vas, nazad beležnicu, tako da ona može da se fotokopira. Gospodine Džemajli, pogledaćemo fotografije za koji trenutak. Uzmite beležnicu i fotokopirajte relevantne stranice. Dakle, mi imamo te delove. Uzećemo sada broj dokaznog predmeta za te stranice.

sekretar: To će da bude dokazni predmet Tužilaštva 288.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Džemajli, nemojte da držite te fotografije. Predajte, molim vas, sve to meni, te fotografije i drugi album sa fotografijama na kojima se vidite kod raznih grobnica. Predajte, molim vas, to meni. Hvala. Hvala vam mnogo. Postavljena su vam pitanja o vašim tamnim naočarima. Da li je ovaj album, koji verovatno ne moramo da uvrstimo u spis, sadrži fotografije od rata na ovamo? Možete li ga, molim vas, da ga pokažete sudijama? Časni Sude, ovo je sasvim očigledno. Ako pogledate ove fotografije, videćete da se na svima nalazi svedok i da na svim fotografijama svedok nosi tamne naočare.

(Pretrsko veće se savetuje)

TUŽILAC NAJS: Ipak, ne mogu u to da se zakunem, časni Sude, ali mislim da je očigledno da je na gotovo svakoj fotografiji gospodin Džemajli sa tamnim naočarima. Ne bih želeo da se ovo priloži u spis dokaznih predmeta, ukoliko su fotografije već bile viđene.

SUDIJA MEJ: Pokažite ih optuženom.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Džemajli, recite nam, molim vas, tokom kog vremenskog perioda, otprilike, su snimljene te fotografije?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Ove fotografije koje imate u ruci, bile su snimljene u vreme kada su ljudi sahranjeni, u maju, posle rata.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Džemajli, mislim na fotografije koje sam upravo pokazao sudijama, fotografije na kojima ste vi kod raznih grobnica. Kad su te fotografije snimljene?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Nakon rata. Te fotografije su bile snimljene nakon rata.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A ove dve fotografije koje sada držim u ruci, kada su te fotografije snimljene?

SVEDOK DŽEMAJLI – ODGOVOR: Te fotografije su bile snimljene 11. maja, na dan sahrane. Mi smo sahranili ljude koji su bili pogubljeni 12. maja. To su sve bili civili.

TUŽILAC NAJS: U redu. Molim vas pokažite ih sudijama. I poslednja stvar... Ovo su dve fotografije koje svedok ima kod sebe, mada mislim da će dokazni predmeti koje će da donese doktor Loši, uopšteno govoreći, biti sadržajni. Časni Sude, ponovo ne tražim da se te fotografije uvrste u spisak dokaznih predmeta ili da njima opteretimo skladište dokaznih predmeta, ali te dve fotografije koje svedok slučajno ima kod sebe, su podrška njegovom svedočenju. To je sve što vas molim.

SUDIJA MEJ: Gospodine Džemajli, time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite pred Međunarodnim sudom. Sada ste slobodni i možete da idete. Da, izvolite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: U vezi sa trakom, gospodine Mej. Kao prvo, imam prigovor. A drugo, pitao bih ga u vezi sa ovom trakom koja je sada bila prikazana.

SUDIJA MEJ: O kojoj traci vi sada govorite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Sinoć, ja sam svojim očima, upravo zbog ovih manipulacija od strane gospodina Najsa, na televiziji video...

SUDIJA MEJ: Prestanite sa tim. Vaše tvrdnje nisu uopšte utemeljene. Molim vas da se ponašate onako kako treba da se ponašate u sudnici. Za ovu traku smo odlučili da je ne uvrstimo u dokazni materijal. Dodatno ispitivanje je bilo sasvim opravdano, budući da se obavljalo u okviru ograničenih tema. Sada ću da zamolim ovog svedoka da se povuče iz sudnice, budući da je njegovo svedočenje završeno. Mi traku nećemo da uvrstimo. Vi to znate. Prema tome, nema smisla da o tome sada govorite. Ne, dosta je bilo o tome. Gospodine Džemajli, molim vas da se povučete. Saslušali smo vaše svedočenje. Hvala vam što ste došli. Nastavljamo dalje sa sledećim svedokom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Prigovor, gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Molim da se uvede sledeći svedok.

SVEDOK DŽEMAJLI: Želim da vam se zahvalim, časni Sude i vama i međunarodnoj pravdi i Međunarodnom sudu.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Rajnefeld (Ryneveld).

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala, časni Sude. Tužilaštvo poziva Musu Krasnićija (Musa Krasniqi) kao sledećeg svedoka. Časni Sude,

mislim da ste, u skladu sa Pravilnikom (Rules on Procedure and Evidence), odlučili da ovaj svedok ne svedoči u skladu sa Pravilom 92bis, nego da bude u potpunosti ispitan.

SUDIJA MEJ: On govori o nekoj novoj temi, zar ne?

TUŽILAC RAJNEFELD: Da, tako je. Biće i drugih svedoka koji će da budu predmet molbe za Pravilo 92bis. Međutim, ovo je prvi svedok koji će da govori o zatvoru u Dubravi (Dubrave). I dok čekamo na svedoka, molim da pogledate atlas, stranicu broj 5. Najbolji način da se opiše lokalitet biće ako na stranici broj 5 pogledate liniju 60 pri vrhu i liniju 12 sa strane i tada ćete da vidite veliko selo Istok (Istog) i otprilike dva i po santimetra sa desne strane, vidi se Dubrava.

SUDIJA MEJ: Neka svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK KRASNIĆI: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RAJNEFELD

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine Krasnići, koliko sam shvatio, vi imate 40 godina i vi ste kosovski Albanac iz Barana (Barane), opština Peć (Peje)?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, ja sam iz Barana.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko sam shvatio, vi ste oženjeni, imate sina i po zanimanju ste nastavnik fizike u mesnoj školi?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je, takođe, tačno da ste odslužili vojni rok u JNA 1983. godine u jednoj artiljerijskoj jedinici u Kninu, Jugoslavija?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Tokom 1998. godine, gospodine, da li ste bili član OVK i da li ste bili komandant u štabu OVK u Baranima?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, tako je.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Molim vas da počnete da nam pričate o događajima koji su se desili 11. septembra 1998. godine? Da li se vama tog dana nešto desilo, a zbog čega ste, na kraju, bili odvedeni u zatvor?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Tokom 11. septembra, upao sam u zasedu. To nije bio policijski kontrolni punkt, već to je bila prava zaseda. I srpska policija, pošto me je zaustavila, poslala me je u policijsku stanicu u Peć i tamo su me držali 24 sata. Saslušavala su me dvojica ljudi, od kojih sam jednog poznavao. Mi smo zajedno završili fakultet, studirali smo u istoj zgradi. Taj čovek je bio nastavnik geografije, dok sam ja predavao fiziku. I posle 24 sata, osudili su me na tri dana zatvora, a zatim 17. septembra stigao sam, tačnije doveli su me pred istražnog sudiju. I 27. septembra poslali su me u zatvor u Lipljanu (Lipjan).

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Da li znate, gospodine, nakon što vas je ispitivao vaš kolega sa fakulteta, zbog čega su vas saslušavali i zbog čega su vas poslali u zatvor?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Oni su imali informacije da sam ja bio komandant UČK.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Razumem. Rekli ste da su vas na kraju poslali u zatvor u Lipljanu krajem septembra 1998. godine, da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li je već protiv vas podignut postupak ili su vas držali u zatvoru u očekivanju suđenja?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Mi smo čekali da počne suđenje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Šta se desilo kada ste stigli u zatvor u Lipljanu?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Sačekali su nas kordoni zatvorskih stražara i policajaca koji su nas maltretirali čitavih pet dana. A onda, posle pet dana, bili smo ugroženi zbog gladi, jer smo dobijali po 500 grama hleba na petoro ljudi, što znači da je svako dobijao po 100 grama. Onda su počeli da nas maltretiraju, s vremena na vreme, pojedinačno. I tamo sam bio zadržan sve do 5. decembra.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. 5. decembra ste premešteni negde drugde. Gde je tačno to bilo?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: 5. decembra odveli su me u zatvor "Dubrava" pored mesta Istok.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Samo da nam sve bude savršeno jasno: zatvorenici u zatvoru u Lipljanu, u kome ste vi bili zatvoreni, da li znate koje su bili nacionalnosti?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Svi smo bili Albanci.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li slučajno znate koje su nacionalnosti bili stražari ili policijski službenici koji su radili u zatvoru i čuvali zatvorenike?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Bilo je nekoliko Albanaca među njima, ali nama nije bilo dozvoljeno da ih vidamo. Njima je bilo zabranjeno da nas kontaktiraju.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U svakom slučaju, kada ste stigli u Dubravu 5. decembra 1998. godine, gde su vas smestili?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Kad smo stigli u Dubravu, mene su smestili u blok samica koji se zvao "Blok C". I kad sam se

poceo na prvi sprat, tamo je bilo, otprilike, 56 drugih zatvorenika i, otprilike 108 ih je dovedeno iz Lipljana i koji su bili razmešteni na druge spratove, a neki, takođe i u samice.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Znači, vi niste bili jedini zatvorenik koji je bio doveden iz Lipljana. Bili ste jedan u grupi zatvorenika iz tog zatvora, a koji su isto premešteni u Dubravu 5. decembra 1998. Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Kao što sam rekao, bilo je oko 108 nas koji smo premešteni iz Lipljana.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Molim sudskog poslužitelja da stavi ovu fotografiju na grafoskop. Sada ću da vam pokažem, gospodine, jednu fotografiju snimljenu iz vazduha. To je snimak zatvora "Dubrava". Da li ste ovu fotografiju videli ranije? Da li prepoznajete scenu prikazanu na ovoj fotografiji, gospodine? Da li je ovo fotografija zatvora u Dubravi? Časni Sude, ovo je tabulatom 4 dokazni predmet broj 165 koji se odnosi na Dubravu.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, ovo je zatvor u Dubravi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro, gospodine. Kažete da su vas smestili u "Blok C", u blok samica. Možda sudski poslužitelj to može da pronađe za vas, ali uzmite pokazivač ili nešto drugo i pokažite nam na grafoskopu u kojoj ste zgradi bili smešteni odmah po dolasku? Ako to pokažete na samom grafoskopu, onda ćemo to svi moći da vidimo na monitoru. Približite se, takođe, mikrofONU da vas dobro čujemo, molim vas.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ovo je "Blok C", blok samica.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Tamo su vas odveli odmah po vašem dolasku? U redu. Koliko je bilo ukupno zatvorenika u "Blok C"? Da li se sećate?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Oko 160.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Da li je bilo zatvorenika u drugim zgradama u zatvorskom kompleksu "Dubrava"?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Bilo je vrlo malo njih kojima su bile izrečene dugačke zatvorske kazne za ubistva i obična krivična dela. Njih nije bilo mnogo. Ali mi u samicama, mi smo bili u pritvoru, pod istragom.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li su ljudi u pritvoru bili smešteni odvojeno od onih koji su već izdržavali zatvorsku kaznu i kojima su kazne bile izrečene?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, za vreme vašeg boravka u Dubravi od 5. decembra do, recimo početka maja 1999. godine, da li je u zatvor pristizalo još zatvorenika? I ako jeste, da li znate koliko vas je ukupno bilo do početka maja 1999. godine?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Nakon što mi je izrečena presuda 16. marta i posle početka NATO bombardovanja, od početka aprila do 3. maja, sve zatvorenike iz svih zatvora u Srbiji su doveli u Dubravu. Tako da nas je u to vreme bilo oko 224. A posle 3. maja bilo nas je preko 930, zbog toga jer su toliko ljudi doveli.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Sada, gospodine, da li ste, dok ste bili u tom zatvoru, primetili da je u samom krugu zatvora "Dubrava" bilo nekih vojnih objekata?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Recite nam nešto o tome. Po vašem saznanju, čega je tamo bilo i kako ste vi to znali?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Zatvor "Dubrava" nalazi se na padini i ovde može da se vidi teritorija izvan zatvorskog zida gde su se kretale vojne kolone, s vremena na vreme, menjajući položaj.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gde? Da li možete da nam pokažete na fotografiji ona mesta gde ste viđali ove vojne kolone?

Da li se to vidi uopšte na slici? Samo to označite olovkom, ako možete, molim vas.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne vidi se baš mnogo, ali pored Upravne zgrade, evo ovde, može da se sakrije vojna oprema, ovde gde ja pokazujem.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Radi zapisnika, svedok pokazuje vrh fotografije iznad reči "Upravna zgrada". Da li ste vi lično videli neku vojnu opremu osim tih kolona vojske?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Šta ste vi videli?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Video sam oklopne transportere i protivavionske topove i tenkove.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste ikada videli kako funkcioniše ta vojna oprema? Da li ste videli neku vojna oruđa u akciji? Na primer, da li ste ikada videli kako se koriste protivavionski topovi?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Onog dana kada su nas vodili u Lipljan po drugi put, kada sam izašao kroz zatvorsku kapiju, video sam kako NATO uništava te protivavionske topove.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Pre tog trenutka, kada ste videli da su oni uništeni, da li ste ikad videli kako pucaju iz njih? Kad kažem "pucaju", mislim na to da li su oni iz tih protivavionskih topova pucali na neku metu?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da. Negde u aprilu, oni su provocirali avione NATO pucajući iz tih protivavionskih topova, za svoje vlastite potrebe.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kada kažete "provocirali su", koje radnje ste vi videli, koje su vas navele da poverujete da se radilo o provokaciji? Šta su oni tačno radili?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja sam čuo jednog stražara

pored mog prozora kako kaže sledeće: "Čini mi se oni svi gađaju avione".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li ste čuli kako se puca iz tih topova, gospodine?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, čuo sam da se puca iz tih topova.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala vam. Gospodine, prema vašem ličnom saznanju ili prema onome šta ste čuli od drugih, da li znate da li se zatvor "Dubrava" koristio u bilo koje druge svrhe osim kao zatvor, pre vašeg dolaska 5. decembra 1998. godine?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Pre nego što smo mi stigli u Dubravu, taj je zatvor bio korišćen u logističke svrhe od strane jugoslovenske vojske. Tamo su bile uobičajeno srpske snage: vojnici, policajci, kao i pripadnici paravojnih formacija.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Sada, malo pre odgovarajući na jedno drugo pitanje, vi ste ukazali na to da su vas premestili na neko drugo mesto posle vašeg suđenja. Kada je bilo to vaše suđenje i zbog čega su vas osudili?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Suđenje je bilo održano 16. marta 1998. godine i meni je izrečena presuda, navodno, kao članu OVK i aktivisti Demokratskog saveza Kosova (Lidhja Demokratike e Kosoves).

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, ja ne znam da li sam vas loše čuo ili je to bila greška u prevodu, ali čuo sam da ste vi bili osuđeni 16. marta 1998. godine. Da li ste mislili na 1998. godinu ili 1999. godinu, kada ste bili osuđeni?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Hteo sam da kažem 16. marta 1999. godine.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala vam. I koja vam je kazna bila izrečena za te optužbe?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Izrečena mi je kazna, po optužbi za terorističku zaveru kao članu OVK i aktivisti Demokratskog saveza Kosova.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Izvinjavam se. Možda moje pitanje nije bilo dovoljno jasno. Na koju vremensku kaznu ste osuđeni? Koja kazna vam je izrečena? Na koji vremenski period zatvora ste bili osuđeni?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja sam bio osuđen na godinu dana zatvora.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I gde je trebalo da odslužite tu kaznu zatvora od jedne godine? Da li je to bilo ponovo u Dubravi?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Posle izricanja presude, odmah su me odveli u Dubravu gde je trebalo da budem na izdržavanju kazne.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da. Sada, da li su vas ponovo smestili u isti "Blok C" gde ste bili dok ste bili u pritvoru, ili ste smešteni u neku drugu zgradu? Ako je to bila neka druga zgrada, da li je ona prikazana na fotografiji?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja sam bio smešten u istu zgradu i tamo sam ostao četiri dana na drugom spratu, a posle četiri dana olakšali su mi uslove izdržavanja kazne i ja sam bio smešten u prizemlje iste zgrade, desno od ulaza.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Presuda vam je bila izrečena 16. Da li se 24. marta 1999. godine, prema vašem saznanju, nešto dogodilo?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: 24. marta, otprilike u 20.20, čuli smo kako jedan avion velikom brzinom preleće iznad nas. Pet minuta nakon toga došli su stražari, isključili su sva svetla i zaključali su sva vrata.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A da li ste kasnije čuli od drugih zatvorenika ili od ljudi koji su imali kontakte sa spoljnim svetom, šta se desilo 24. marta 1999. godine?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, 24. marta, otprilike u 10.00, jedan čovek čijeg imena ne mogu da se setim, advokat koji je posećivao svog klijenta u zatvoru, je rekao da je konferencija u Rambujeu (Rambouillet) propala i da će NATO bombardovanje da započne te noći.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Idemo dalje, gospodine. Pre svega, da li se odnos stražara prema zatvorenicima na neki način promenio posle 24. marta 1999. godine?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne 24. marta, ali već sledećeg dana stvari su počele da se menjaju. Bilo je manje obroka, dobijali smo manje hrane. Dobijali smo dva obroka na dan, umesto tri. Par dana kasnije, počelo je maltretiranje i prebijanje.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Preskočiću sada jedan deo, ako mogu, do 19. maja 1999. godine. Šta se desilo tog dana, a što vas je dovelo pred ovaj Sud i o čemu biste vi danas želeli da pričate?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Tog 19. maja, otprilike oko 12.00 ili 13.00, jer nismo imali pravo da nosimo sat, ali bilo je negde oko podne, čuli smo vrlo jaku eksploziju u zatvorskom kompleksu, iz pravca Upravne zgrade. Tamo je pala jedna NATO bomba. Posle pet ili šest sekundi, pale su bombe i na "Blok C", dve bombe i još jedna u neposrednoj blizini. U to vreme nismo, zapravo, znali šta se događa. Stražari su pobjegli i ostavili nas zaključane u zatvoru. Počeli smo da provaljujemo vrata da bismo se izvukli iz svojih ćelija. To se već dešavalo negde oko 13.30, a onda su došli zatvorenici koji su bili slobodni i pomogli nam da izađemo iz samica. Onda je na drugom spratu koji je bio poznat kao "hodnik", poginulo je tri zatvorenika, a 15 njih je ranjeno, od NATO bombi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Koliko bombi ste rekli da je ukupno palo na zatvor 19. maja, prema vašem saznanju?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Mislim da su ukupno pale četiri bombe. Jedna na Upravnu zgradu, dve na "Blok C" i još jedna na susedni blok, u blizini.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Sada, gospodine, samo da bi sve bilo jasno, na fotografiji koja je sada na grafoskopu pred vama, Upravna zgrada je u gornjem levom uglu. Pogledajte je, molim vas. Pokažite nam, molim vas, tu zgradu. Ima dva "Bloka C". Jedan blok je označen kao samice, 12, a kada pogledate drugi kraj fotografije, tu piše "Blok C", 8, za osuđene osobe. Na koji blok su pale te bombe kada ste vi videli da su pale na "Blok C"?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ovde na broj 11. Dve su pale na broj 12 i jedna na broj 11.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Kad govorite o "Blok C", vi govorite o jednoj zgradi sa samicama u donjem delu fotografije, a blok ćelija 11 je upravo na severu od njega, na fotografiji. Hvala vam. U redu. Sada, gospodine, da li je dva dana kasnije zatvor ponovo bio bombardovan?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Tokom 21. maja, otprilike oko 10.30, zatvorski kompleks je ponovo bio bombardovan. Toga dana stražari i uprava zatvora su nas razmestili u dvorište. Mi smo to zvali "dvorište zatvora".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da. Vi sada pokazujete to.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Posle izvesnog vremena počelo je bombardovanje. Prve bombe pale su na kantinu, na zatvorsku kuhinju, a druga bomba je pala na prijemnu zgradu gde je bilo 167 zatvorenika iz Đakovice (Gjakove), koji su tamo dovedeni kao taoci. Njima je rečeno da napuste zgradu i da nam se pridruže na otvorenom prostoru. Ali oni su rekli da je bolje da ostanu unutra i da poginu od NATO bombi, nego da izađu napolje i da budu masakrirani od strane Srba. Tokom celog tog dana nastavilo se bombardovanje zatvorskog kompleksa, uključujući i ono šta smo

mi nazivali "sportskom halom" ili "gimnastičkom salom", koja je ovde. I sve druge zgrade su bile, takođe, pogođene.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Uskoro ćemo morati da prekinemo zbog pauze. Hteo bih samo da vam postavim još jedno pitanje, gospodine. Da li znate koliko je zatvorenika poginulo 21. maja kao rezultat tog bombardovanja?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Više od 16 ljudi je poginulo 21. maja. Dakle, ako se tome doda ostalih devet, to je ukupno 23.

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, ja bih prešao na drugu temu koja je drugačije prirode. Mislim da je ovo pogodan trenutak da napravimo pauzu.

SUDIJA MEJ: Da. Gospodine Rajnefeld, bilo bi korisno da i mi dobijemo kopiju te fotografije.

TUŽILAC RAJNEFELD: Da. Mislim da je časni Sud ima.

SUDIJA MEJ: Gde je?

TUŽILAC RAJNEFELD: Mislim da je ta fotografija u vašem materijalu u tabulatoru, ali kada smo već kod tih administrativnih stvari, i dok razmišljam o tome, mislim da nisam zatražio broj za ovaj dokazni predmet koji je sada na grafoskopu.

SUDIJA MEJ: Dobro, pogledajte da li možete da napravite bolju kopiju fotografije za nas. Ovaj primerak koji mi imamo nije baš mnogo jasan.

TUŽILAC RAJNEFELD: Da, ja nisam siguran iako... Da, vi imate različitu kopiju. Napraviću kopiju fotografije koja je prikazana. Ona koje časni Sud ima u registratoru ću da pokažem kasnije svedoku. Dakle, ona koju imate u registratoru nije identična mojoj fotografiji, ali ima slične oznake. Tokom pauze ću da napravim te primerke.

SUDIJA MEJ: One koje su prikazane uz izjavu koju imamo...

TUŽILAC RAJNEFELD: Da. Tokom pauze ću da obezbedim kopije dokaznog predmeta za koji sam sada tražio da bude obeležen brojem.

SUDIJA MEJ: Samo da razjasnimo jednu stvar: On je rekao da je 23 ljudi poginulo 21. maja?

TUŽILAC RAJNEFELD: Da, to je ono šta sam ja čuo od njega da kaže. Da, časni Sude.

SUDIJA MEJ: U redu. Idemo na pauzu od 20 minuta.

TUŽILAC RAJNEFELD: Izvinjavam se, časni Sude. Samo još jedna stvar. U tabulatoru 4 dokaznog predmeta 165, verujem da se nalazi kopija dokumenta koji je sada na grafoskopu i različit je od onoga koji je prikazan...

SUDIJA MEJ: Bilo bi mnogo lakše da posle pauze počnemo ponovo sa nekoliko dobrih kopija, ako se potrudite da ih napravite i onda ćemo da im damo novi broj dokaznog predmeta.

TUŽILAC RAJNEFELD: Svakako hoću. Da, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Hvala vam. Gospodine Krasnići, ne razgovarajte ni sa kim o svom svedočenju tokom pauze.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Rajnefeld.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala. Gospodine Krasnići, pre nego što pređemo na 22. maj, želim da vam postavim nekoliko pitanja zbog razjašnjenja. Mislim da ste nam rekli koliki je bio broj ljudi koji su poginuli u bombardovanju NATO. Vi ste ih prebrojali i

završili sa brojem 23. Ali mi smo sada videli da je 21 poginulo 16 ljudi. Kako ste došli do broja 23? Vi ste dodali devet i došli do broja 23. Odakle tih devet? Da li je to bilo istoga dana, 21. maja ili vi govorite o 19. maju? Možda možete to da nam razjasnite.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Izvinjavam se, ali nema prevoda.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ne dobijate prevod. Dobro. Da pokušam ponovo. Da li svedok dobija prevod u ovom trenutku? Očigledno ne. Počeo sam pre nego smo obojca bili spremni. Izvinjavam se. U redu. Gospodine Krasnići, mislim da ste nam neposredno pre pauze rekli da ste dodali devet zatvorenika broju od 16 zatvorenika koji su poginuli 21. maja. Možete li da nam kažete odakle ste dobili broj od tih devet zatvorenika? Da li je to bilo drugih devet zatvorenika koji su poginuli 21. ili vi mislite na 19. maj? Možda možete da nam kažete šta podrazumevate pod ovim?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Tog 21. maja poginulo ih je 19. A onda su trojica poginula 21. maja. I ukupno je tokom NATO bombardovanja poginulo 23 čoveka. I bilo je još devet drugih koji su poginuli 23. maja, ali o njima mi još uvek nismo govorili.

SUDIJA MEJ: To još uvek nije jasno.

TUŽILAC RAJNEFELD: Dobro, idemo korak po korak, ako može.

SUDIJA MEJ: Počnimo sa 21. majem. Gospodine Krasnići, možete li, molim vas, da budete veoma pažljivi i da pažljivo saslušate pitanje?

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko je, po vašem saznanju, poginulo ljudi 21. maja kao posledica bombardovanja?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: 19 zatvorenika.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: A dva dana ranije, 19. maja, vi ste nam rekli da su poginula trojica, da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro, a sada bih želeo da idemo hronološkim redom. Idemo na 22. maj, dakle jutro nakon drugog bombardovanja NATO. Ja bih vas zamolio da se prisetite događaja koji se dogodio negde oko 6.30. Recite nam ovo, što je moguće detaljnije, molim vas. Recite nam šta se to dogodilo 22. maja 1999. godine?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Toga dana u 6.30, nalazili smo se na sportskom terenu na otvorenom prostoru i došao je jedan policajac sa megafonom, okrenuo se prema nama i sa stražarnice zatvora rekao: "Mi ćemo da vas premestimo u niški zatvor, zbog vaše lične sigurnosti". Zbog ružnih iskustava koje su drugi albanski zatvorenici ranije imali u niškom zatvoru, mi smo rekli da ćemo da zapalimo i uništimo sva naša lična dokumenta zbog toga što će zatvorski stražari da nas premlate i sa nama da loše postupaju. Dakle, to je ono šta smo mi i učinili. Negde oko 6.00 ista osoba i dva pomoćna čuvara okrenula su se prema nama i ponovo su nam se obratili megafonom. Rekli su nam: "Imate još deset minuta da se postrojite i da budete spremni".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možda biste mogli nešto da nam razjasnite? Mislim da ste rekli da je od vas zatraženo da se postrojite oko 6.30, a nakon toga ste rekli da su vam se oni kasnije, u 6.00, ponovo obratili. Možda možete da nam razjasnite ova pomenuta vremena. Možda vas ja nisam dobro shvatio. Kada su vam se oni prvi put obratili megafonom, a u koje vreme su vam rekli da će da vas prebace u niški zatvor?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Oni su nas probudili u 5.30, i to ista osoba koja je bila sa megafonom. A ostalo je bilo u 6.00.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dakle, gospodine, da li su se onda zatvorenici konačno postrojili na sportskom terenu?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Mi smo počeli da se postrojavamo, otprilike u pet ili šest redova.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko se, po vašoj proceni, ukupno ljudi tada postrojavalo na sportskom terenu ispred stražarnice?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Pa zatvorenici su počeli da se postrojavaju...

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Izvinite, moje pitanje je da li možete da nam kažete brojčanu procenu, koliko se ljudi postrojilo?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Više od 800, jer neki su se zatvorenici sakrivali unutar zatvorskog kompleksa.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro, a šta se onda dogodilo, ako se bilo šta dogodilo?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Nakon što su nam po drugi put rekli da se postrojimo, nakon nekih tek pet sekundi, počeli su da bacaju ručne bombe, četiri ili pet, a onda su pucali iz ručnim bacačem i iz raznih vrsta lakog naoružanja, poluautomatskih pušaka, mitraljeza i pušaka, u tom trenutku.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Na koga su oni pucali?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Pucali su na nas koji smo bili postrojeni, dok smo se postrojavali i to sa svih zidova zatvora, a pogotovo sa onih mesta na kojima su zidovi bili oštećeni od bombi NATO. Tamo su stajali stražari.

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, mi smo tokom pauze raspodelili kopije ovog dokaznog predmeta. Da li su one predate časnim sudijama? Mi ih imamo.

SUDIJA MEJ: Molim vas broj dokaznog predmeta.

sekretar: Ovo će da bude dokazni predmet Tužilaštva broj 289.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala vam, časni Sude. Želim da kažem, časni Sude, da je to već označeno kao dokazni predmet broj 165.

SUDIJA MEJ: Da, znam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro. Sada, gospodine, pogledajmo tu novu fotografiju na grafoskopu. Možete li da nam kažete, gospodine, da li se stražarnica vidi na toj fotografiji, na ovom dokaznom predmetu? Kada se gleda na sportski teren, da li se ta stražarnica vidi na ovom dokaznom predmetu ili se nalazi izvan fotografije?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Stražarnica bi trebala da bude negde ovde, dole. Na prvoj kopiji, to može da se vidi, ali ne i na ovoj fotografiji.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro. Vi ste, takođe, stavili primedbu na ugao snimanja ove druge fotografije, iz vazduha. Mogu li da zamolim sudskog poslužitelja da ovo stavi na grafoskop? Mislim da je ovo kopija fotografije koja je prikačena uz izjavu i tu se vidi ta lokacija. Izvinjavam se zbog lošeg kvaliteta ovog dokumenta, međutim to je najbolja kopija koju imamo. U redu. Pre svega, gospodine, da li prepoznajete ovaj dokument i da li ste vi u tom dokumentu uneli svoje inicijale?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro. Sada, moramo prvo da se orijentišemo u odnosu na to šta ovaj dokument predstavlja. Pri vrhu fotografije vidimo reč "stražarnica", a odmah ispod toga vidimo područje na kom mislim da piše "sportski teren". Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da. I samo da bismo razjasnili, znači, to je onaj isti sportski teren koji se vidi na donjem desnom uglu prethodne fotografije?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro. Znači sada gledamo istu stvar, odnosno ovaj dokument, ali iz različitog ugla. Sada, možete

li da nam kažete gde su bili postrojeni zatvorenici na ovom dokumentu koji se sada nalazi na grafoskopu i odakle se pucalo? Molim vas da nam to pokažete pokazivačem?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ovde je sportski teren, a ovde je stražarnica. Stražarski toranj gde su stajali stražari, a stroj je bio duž ove linije, ove zgrade i pucnjava je došla iz pravca stražarskog tornja i, takođe, sa ovog spoljnjeg zida i sa druge strane zida.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kao rezultat pucnjave koju ste vi opisali, šta se dogodilo ljudima koji su se postrojavali pred stražarnicom?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Većina nas nije znala šta se dešavalo, ali neki su se bacili na zemlju, jer su shvatili da su Srbi počeli da nas ubijaju. I bilo je 97 ljudi koji su ubijeni, a 157 ih je ranjeno. Mnogi su kasnije, takođe, umrli zbog nedostatka lekarske nege.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko dugo su pucali stražari sa zida i stražarskog tornja? Koliko dugo je to trajalo, gospodine?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Postojale su dve faze. Prva faza sa ručnim bombama i druga faza iz automatskog oružja, i to je trajalo nekih 10 minuta. I kad su oni menjali šaržere, mi smo pokušali da se sakrijemo u uglovima, a sve to zajedno je trajalo nekih 10 minuta.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možda možete da nam opišete šta se vi uradili? Vi ste, znači, takođe bili postrojeni na sportskom terenu ispred stražarnice, zar ne?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da. Ja sam bio negde ovde.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Vi sada pokazujete gornji desni ugao koji označava sportski teren, za potrebe zapisnika. Da?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja sam onda sa nekoliko prijatelja pošao u ovom pravcu pored "Bloka C" i dole do sportskog kompleksa.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kako ste uspjeli da napustite to područje dok je trajala pucnjava? Kako ste uspjeli da pobjegnute?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Pa zbog mog iskustva iz JNA tokom služenja vojnog roka i mog iskustva tokom rata kao vojnika UČK, ja sam znao da kad se menjaju šaržeri, postoji kratka pauza i to sam iskoristio da pobjegnem u drugi deo zatvora.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Da li se pucnjava nastavila nakon te pauze u kojoj su menjani šaržeri? Da li su oni ponovo nastavili da pucaju?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, ponovo su počeli da pucaju, ali tada nasumice.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Odakle se pucalo, kada se pucnjava nastavila?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Iz istog smera, ali takođe i sa drugih stražarnica koje su se nalazile u drugim uglovima zatvorskog kompleksa i koji se ne vide na ovoj fotografiji.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Gde ste vi otišli? Rekli ste nam da ste pošli prema "Bloku C" i na kraju došli do mesta koje se ne vidi dobro na fotografiji. Recite nam kuda ste pošli? Ovde vidimo zgradu na kojoj piše "pozorište" i vi ste otišli ispod njega, da li ste?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Pošli smo u smeru "Bloka C" i tu je bila jedna asfaltirana ulica blizu pozorišta i onda sam došao do sportske dvorane, označene kao "gimnastička sala".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Razumem. Vi ste otišli do gimnastičke sale. Da li ste videli šta su uradili drugi zatvorenici koji su preživeli? Da li ste videli šta su oni uradili?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gde su oni otišli?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Mi smo svi pobjegli u različitim smerovima i ove smo zgrade iskoristili kao zaštitu od pucnjave sa

stražarnica, a koja je dolazila sa sve četiri strane. Prema tome, sakri-li smo se između zgrada.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Koliko dugo ste se krili? Rekli ste da je to počelo negde između 5.30 i 6.30 22. maja. Nakon ovog incidenta sa pucnjavom, šta ste vi radili ostatak toga dana?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Pomogli smo ranjenim zatvo-renicima. Negde od 13.00 ili 14.00 otišli smo na mesto gde se to dogodilo i tamo smo poslagali leševe i takođe smo uklonili nekoli-ko ljudi koji su tamo ležali ranjeni.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li znate koliko ljudi je bilo ubi-jeno tokom te pucnjave u ranim jutarnjim satima 22. maja?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: U to vreme ukupno je bilo ubijeno 97 ljudi, prema mom prijatelju koji je prebrojao leševe. A među njima su bili zatvorenici koji su bili osuđeni zbog običnih krivičnih dela.

SUDIJA KVON: Pre nego što krenemo dalje, gospodine Rajne-feld...

TUŽILAC RAJNEFELD: Da, časni Sude.

SUDIJA KVON: Gospodine Krasnići, vi ste rekli da ste primetili da je došlo do kratke pauze tokom koje su menjani šaržeri. Da li je to tačno? Da li to znači da je na vas pucala samo jedna osoba sa stražarnice u tom trenutku?

SVEDOK KRASNIĆI: Ne, mi smo bili u velikoj grupi i mi smo se međusobno poznavali. Mi smo svi došli iz istog kraja. I kad su menjali šaržere, mi smo jedni drugima vikali "e sada je vreme, kre-nimo". Prema tome, ja sam na osnovu svog iskustva znao da ću tokom tog kratkog intervala da imam vremena da pobegnem.

SUDIJA KVON: Recite nam, ako se možete da se setite, koliko je ljudi pucalo na vašu grupu?

SVEDOK KRASNIĆI: Nama je bilo veoma teško da vidimo sve ljude koji su pucali. Ali u stražarskom tornju nalazio se jedan stariji stražar i još dvojica pored njega, sa svake strane. A u rupama u zidu od bombardovanja NATO mogle su da se vide cevi automatskih pušaka uperenih prema nama.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ako mogu da se nadovežem na ovo. Da li ste vi u stanju, gospodine, da nam date otprilike procenu broja ljudi koji su pucali na vas? Da li je to bilo sa jednog mesta? Da li je bio jedan, da li ih je bio trojica? Da li ih je bilo pet-nestak? Da li možete da nam date barem grubu procenu broja ljudi koji su pucali na zatvorenike?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Pa mora da ih je bilo oko 20, ako ne i više. Zbog toga što tokom noći, dok smo spavali na otvorenom na sportskom terenu, čuli smo da se u tom području kreće jedan traktor. Nema sumnje da je traktor dovezao municiju. Ispaljena je i jedna granata iz zolja koja je pala negde blizu pozorišta i onda smo čuli glas na srpskom koji kaže: "Nemojte više da pucate".

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ova "zolja" koju ste pomenuli, da li je to neka vrsta oružja?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: "Zolja" je jedna vrsta oružja koja izgleda kao ručni raketni bacač. Ne znam koje drugo značenje to ima.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da. Dobro, gospodine. Vi ste nam sada rekli da ste se vi i određeni broj zatvorenika sakrili. Možete li da nam kažete da li ste se skrili i tokom noći, odnosno šta se dogodilo sledećeg dana?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Tokom noći, oko 315 zatvorenika, odnosno neki od nas, provelo je noć u "Blok C" koji je bio izolacioni blok i koji je ranije bio bombardovan, a ostatak je ostao u podrumu kuhinje. Tokom noći organizovali smo neku vrstu

samoodbrane zbog toga što smo se bojali da bi nam se još i nešto gore moglo dogoditi i da mogu da nas masakriraju iz blizine. Zato smo pripremili različite stvari koje smo tamo zatekli i tako da smo na taj način spremili neku vrstu samoodbrane. Dakle, mi smo uzeli nogare od kreveta, prozorske okvire, konopce, motke i sve smo to spremili za sutrašnji dan. Negde u 5.30 došla je jedna grupa Srba iz vojske, policije, paravojske, bili su iz različitih formacija i oni su počeli da otvaraju kanalizacione šahtove i počeli su da u njih ubacuju ručne bombe i pucali su u one koji su se u šahtovima sklonili. Ponekad bi im pucali u leđa. Onda su došli do kuhinje i počeli su da ubacuju ručne bombe u kuhinju. Nakon nekog vremena prisilili su te ljude da se predaju. Prisilili su ih da stave ruke na potiljak i da dođu do sportske dvorane. Zatim su poslali dvojicu zatvorenika u "Blok C" koji su nam rekli da i mi moramo da se predamo za 15 minuta.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ti ljudi koji su bili u šahtovima i u kuhinji, da li su ti ljudi ranije bili na sportskom terenu i da li je na njih ranije pucano?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Isti oni ljudi koji su bili postrojeni su se razdelili. 315 ljudi je otišlo u "Blok C", a ostatak je otišao u kuhinju i tamo smo se sklonili tokom noći. Dakle, to su bili isti ljudi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Kakav je bio učinak tih ručnih bombi i pucnjave? Da li je, prema vašem saznanju, još više ljudi ubijeno u jutarnjim satima 23. maja 1999. godine? Da li su ovi ljudi poginuli od toga?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Nekoliko ljudi u podrumu pozorišta je izgubilo je život, gde se krilo 22 čoveka. To je podrum sa mnogo raznih prostorija. Tamo se nalazila strojarnica, ložionica, centralno grejanje. I od tih 22 čoveka, devetoro je bilo ubijeno iz blizine, dok su bili postrojeni iza zid, a jednog od njih sam poznao. Njegovo ime je bilo Zef Kćiraj (Zef Kciraj). On je sin Hilje Kćiraj (Hile Kciraj). Bio je u istoj ćeliji sa mnom.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, nakon ovog incidenta vi ste nam rekli da vam je bilo dato neko vreme da se predate. Recite nam da li su se zatvorenici zaista predali i ako jesu, kuda su bili odvedeni i šta se dogodilo?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Poslali su dvojicu zatvorenika iz kuhinje u "Blok C", kako bi nam rekli da se predamo i da izađemo sa rukama na potiljku i dođemo do sportske dvorane. Tamo su nas sve okupili na gomilu.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I kad su vas sakupili, da li vam je neko nešto rekao?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Sve su nas sakupili u sportskoj dvorani i onda su došli neki srpski novinari i jedan grčki novinar, ne znam kojoj televizijskoj stanici ili novinskoj agenciji je on pripadao. Prebrojali su leševe i rekli su da je to učinio NATO.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ja se izvinjavam. Čekajte. Koji leševi su bili prebrojani i ko ih je prebrojao i šta su rekli ko je to uradio? NATO? Možda to možete da kažete redom. Koliko sam shvatio, bila je određena neka konferencija za štampu za neke srpske novinare zajedno sa grčkim novinarom, da li je to tačno? Pre svega, možete li da nam kažete koliko je bilo tela? Koliko je ljudi bilo pobijeno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dobro. Recite nam, dakle, koliko je ljudi izgubilo život?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Možete li da nam kažete, gospodine, ako znate, koliko ljudi je izgubilo život kao rezultat pucnjave na sportskom terenu i tokom incidenta sledećeg jutra, kada su terali ljude iz časa u čas iz kuhinje?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: U pucnjavi je ubijeno oko 153 ljudi.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Sada, na toj konferenciji za štampu, da upotrebimo taj izraz u nedostatku boljeg, ko je ukazao da je to učinio NATO?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Srpski policajci i stražari koji su došli sa njima.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li su ti leševi, odnosno leševi ljudi koji su ubijeni na sportskom terenu i ljudi koji su bili ubijeni sledećeg jutra, da li su ih ti novinari videli?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, sve su videli toga dana. To je bilo 23. maja.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu. Sada, sledećeg dana, gospodine, 24. maja 1999. godine, šta vam se dogodilo, kuda ste vi otišli?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Nakon toga, oni su nas zatvorili u sportsku dvoranu i rekli da će da nas odvedu u zatvor "Smrekovnica" (Smrekonice) blizu Kosovske Mitrovice (Mitrovice) ili u zatvor u Lipljanu. Sledećeg jutra, u 6.00, oni su nas postrojili i ukrali nas u osam autobusa, smestili ranjene u četiri kamiona i poslali su nas u selo Dubravu pored Istoka, a nakon toga u Lipljan.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: I vi ste ostatak svoje kazne izdržali u Lipljanu. Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: U Lipljanu smo ostali ukupno 17 dana, do 10. juna kad je NATO počeo da ulazi na Kosovo u skladu sa sporazumom, a u junu su nas odveli u zatvor u Niš gde sam ostao još tri meseca.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu, gospodine. Sada, jeste li vi lično poznavali neke ljude koje su srpske snage ubile bilo na sportskom terenu, bilo sledećeg jutra kada su oni bacali ručne bombe u šahtove i pucali u podrumu kuhinje? Da li ste vi poznavali bilo koga od ljudi koji su bili ubijeni?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, poznavao sam nekoliko njih.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li sada po sećanju možete da nam kažete neka od imena ljudi koji su izgubili život ili bi vam bilo od pomoći da možda prepoznate imena tih ljudi na spisku? Da li ste u stanju da se setite bez gledanja u spisak?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Sećam se više prezimena nego imena. Bilo bi mi od velike pomoći kada bih imao spisak.

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, imam ovde jedan spisak i predlažem da se on pokaže svedoku i upitao bih svedoka da li on prepoznaje neka od imena ljudi na tom spisku, a koji su toga dana ubijeni.

SUDIJA MEJ: Kakav je to spisak?

TUŽILAC RAJNEFELD: To je isti spisak koji se nalazi u dodatku "J".

SUDIJA MEJ: O tome će da svedoči neko drugi, zar ne?

TUŽILAC RAJNEFELD: Ja sam jednostavno hteo da pitam svedoka koliko imena sa ove liste on poznaje.

SUDIJA MEJ: Shvatam.

TUŽILAC RAJNEFELD: Možda to mogu da uradim na ovaj način. Ja ću da ga zamolim da to učini po sećanju.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Hvala vam. Koliko sam ja shvatio, gospodine, vi ne znate sva imena tih ljudi. Možete li da nam kažete, po sećanju, koliko se tih imena možete setiti, tih ljudi koje su srpske snage ubile tokom 22. i 23. maja 1999. godine?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Mogu da se prisetim da su sledeći ljudi bili ubijeni od strane NATO: Fadil Bezeraj (Fadil Bezeraj) iz Rašića (Rashiq) pored Peći.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Gospodine, ja razumem da vi znate ova imena. Sada vas pitam da mi kažete imena ljudi, ne onih koje su ubile NATO snage, već imena ljudi koje su ubile srpske snage. Razumeo sam da vi takođe znate imena ljudi koji su poginuli od bombardovanja NATO, ali to nije moje pitanje u ovom trenutku.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Sahit Ibrahimaj (Sahit Ibrahimaj) iz Kotradića (Kotradic) u opštini Peć je bio ubijen od strane srpskih snaga, a takođe Agim Elšani (Agim Elshani) iz grada Kline (Kline), Zahir Aguši (Zahir Agushi) iz grada Kline, Zek Hasan Metaj (Zek Hasan Metaj) iz sela Strelica (Strelice) u opštini Dečani (Decane). Iber Gogaći (Iber Gogaci) iz sela Kosurić (Kosuriq) pored Peći i bilo je još mnogo drugih imena koja sam zaboravio. Trenutno ne mogu da ih se setim.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala vam. Časni Sude, ja nisam hteo da ovo bude test memorije za ovog svedoka ili provera. Predložio bih da mu pokažem spisak i upitao bih ga da li on prepoznaje neka imena, osim ako časne Sudije smatraju da to ne bi bilo odgovarajuće da se učini.

SUDIJA MEJ: Jedina stvar koja je jasna jeste da će ova stvar da bude osporena. Kako Tužilaštvo namerava da dokaže broj ljudi koji su bili ubijeni?

TUŽILAC RAJNEFELD: Biće takođe drugih svedoka koji će moći o tome da svedoče, tako da ćemo sigurno da imamo imena koja će kasnije da budu dodata u ovom procesu, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Pokažite mu spisak.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Zapravo spisak koji sam ja želeo da pokažem...

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Zahir Aguši.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: To je neko koga ste već pomenuli?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da. Avni Gaši (Avni Gashi).

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: U redu.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Zef Kćiraj.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Tog čoveka ste ranije spomenuli u svedočenju, pre nego što vam je pokazan spisak.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Valentin Nikol Bibaj (Valentin Nikoll Bibaj). Derviš Silaj (Dervish Sylaj).

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Da li su to imena koja prepoznajete, gospodine?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To su ljudi koje sam ja lično poznao.

TUŽILAC RAJNEFELD: Nemam više pitanja u ovom trenutku, časni Sude. Hvala vam, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Postoji ovde juče i danas gruba manipulacija oko traka navodne egzekucije koja se očigledno nije odigrala i, gospodine Mej, gospodine Mej, vi ste mi uskratili mogućnost da odgovorim na ovakvu manipulaciju.

SUDIJA MEJ: Da li vi želite da postavite ovom svedoku neko pitanje ili ne? Ako želite, vi možete da ga unakrsno ispitajte.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tvrdite da ste bili uhapšeni 11. septembra 1998. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste osuđeni na vremensku kaznu zatvora u trajanju od 12 meseci. Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A za šta ste vi osuđeni, za koje krivično delo?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Osuđen sam po članu 125 Krivičnog zakona.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ste tokom glavnog ispitivanja rekli da ste osuđeni kao navodno član UČK, a iz ovih podataka koje ste sami dali, ne samo da ste bili pripadnik UČK, već i komandant štaba za Barane. Da li je to istina?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja sam bio komandant tamo u vojnoj bazi u kasarni "Gorak".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Dakle, ne može se reći da ste vi bili osuđeni zbog nečega šta ste navodno bili, već zbog nečega šta vi jeste bili. Da li je to tako? Da li ste kao pripadnik i komandant štaba UČK, da li je vaša grupa organizovala i učestvovala u terorističkim akcijama protiv naših snaga, vojnika, policijskih oficira i civila?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja nisam učestvovao ni u kakvim aktivnostima OVK. Ja sam bio u vojnoj kasarni i pomagao sam logistički OVK, tačnije obučavao sam buduće vojnike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, vi se kao komandant štaba UČK u Baranu niste bavili aktivnostima UČK. Vi niste učestvovali ni u kakvim borbama. Da li to pokušavate da kažete?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja nisam učestvovao ni u kakvim borbama, ja sam samo bio pozvan da rukovodim obukom mladih ljudi koji će kasnije da postanu vojnici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, vi ste obučavali novoregrutovane članove UČK. Da li je to bio vaš posao?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od onih ljudi koje ste vi trenirali, koliko je njih uzelo učešća u ubistvima vojnika, policijskih oficira i civila?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Neki od njih su bili uključeni u organizovane akcije, aktivnosti. Neki od njih su bili stražari. Neki su bili u kasarnama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko je njih izgubilo svoje živote u tim akcijama koje vi pominjete?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Nijedan od mojih vojnika nije poginuo u akcijama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada ste bili pušteni iz zatvora, da je li to bilo tačno u trenutku kada ste izdržali svoju kaznu od 12 meseci?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne razumem sasvim vaše pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada ste vi pušteni iz zatvora? Kog datuma ste vi pušteni?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: 11. septembra 1999. godine pušten sam iz zatvora u Nišu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto ste uhapšeni 11. septembra 1998. godine, to znači da ste u zatvoru proveli tačno godinu dana, onoliko na koliko ste bili osuđeni. Da li je to istina?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, to je istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li mislite da ste oštro osuđeni, s obzirom da za to krivično delo za koje ste vi osuđeni, kazna može da bude do 15 godina zatvora, ali vi ste bili osuđeni samo na godinu dana?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Istražni sudija, tačnije sudije, nisu bili u stanju da odu na lice mesta da prikupe informacije gde sam ja bio i gde su članovi OVK bili, tako da smo mi osuđeni za

kolaboraciju sa OVK i za to što smo bili članovi Demokratskog saveza Kosova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi kažete da oni nisu bili u stanju da dokažu sve ono šta ste vi stvarno radili? Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Oni nisu imali nikakvih dokaza.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi sada možete videti ovde da su svi vaši dokazi očit. Recite mi koliko je projektila NATO avijacija ispalila na zatvor "Dubravu" 19. maja? Da li se sećate?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ukupno četiri projektila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja pitam za 19. maj 2002. godine, to je bio prvi dan bombardovanja zatvora?

SUDIJA MEJ: Ne. Došlo je do greške u prevodu. To mora da je bila 1999. godina, a ne 2002. godina. Ili je lapsus. Da. Nastavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, svakako. To je bilo 1999. godine. Možda je to bila moja greška. Možda sam ja rekao 2002. godine. Možda nije greška u prevodu, ali u svakom slučaju svi znamo na šta sam mislio. Dakle, da li mogu da dobijem odgovor?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Kao što sam rekao, pala su ukupno četiri projektila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate koliko je ljudi tada izgubilo svoje živote?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Troje je poginulo i preko 15 njih je bilo ranjeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li možete da mi objasnite kako to vi kao zatvorenik u zatvoru koji je, kao što smo videli na dijagramu, u prilično velikom zatvoru, možete da znate precizno podatke o poginulima, o ranjenima i tako dalje? Na osnovu čega

ste vi imali mogućnost da sve to vidite, saznate, čujete, prebrojite?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja imam pomalo iskustva, deset godina iskustva u Demokratskom savezu Kosova, od 1991. godine nadalje, a imam i neko obrazovanje, tako da mogu da brojim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znam da li vam je bilo jasno moje pitanje. Vi ste zatvorenik, kako ste vi u mogućnosti da se slobodno krećete po zatvoru, da brojite i ustanovite tačno sve što se u zatvoru događalo? Da li to znači da ste se vi slobodno kretali kroz sve delove zatvora i u mogućnosti da otkrijete sve o tim stvarima o kojima mi sada govorimo?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Posle bombardovanja mogli smo slobodno da se krećemo po celom krugu zatvora, samo nismo mogli da prilazimo zidovima, jer je postojalo naređenje prema kome je svako ko bi se približio zidu bio ubijen. Međutim, unutar zidova, mi smo mogli da se slobodno ili skoro sasvim slobodno krećemo. A takođe smo imali i kontakte sa svim drugim zatvorenicima i mogli smo da saznamo o tome šta su svi zatvorenici govorili o svojim prijateljima i šta se dogodilo njihovim prijateljima i rođacima i ljudima oko njih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Na strani 4, u trećem pasusu, vi navodite da su čuvari rekli ostalim zatvorenicima da pomognu onim zatvorenicima koji su se nalazili u "Bloku C", da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To se desilo samo 19., kada su stražari pobjegli iz "Bloka C" i rekli drugim zatvorenicima da pomognu svojim bližnjima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, kakva je bila vrsta ove pomoći?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Mi smo bili... Samo oni od nas koji su bili u samicama smo mogli da se krećemo slobodno kao ostali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo, znači, vi koji ste bili u izolaciji mogli ste da se krećete unaokolo. Jesam li vas dobro razumeo ili nešto oko ovog transkripta nije tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Oni koji su bili na slobodi su mogli da se kreću slobodnije nego mi, ali kasnije, kada smo pušteni iz izolacije, mogli smo da se krećemo po krugu tog kompleksa isto toliko slobodno kao i oni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate koliko je bombi palo 21. maja u tom bombardovanju, a koje je bilo, kako i sami tvrdite, vrlo masivno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja znam za 24 projektila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I koliko je bačeno bombi?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne razumete šta sam rekao. Rekao sam 24 projektila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste rekli u vašoj izjavi: "Dva dana kasnije, 21. maja, ponovo su bombardovali zatvor. Bombardovanje je počelo oko 10.30. Čuvari su rekli zatvorenima da napuste blokove sa ćelijama i da ostanu napolju na otvorenom prostoru. Čuvari su potom ponovo izašli van kruga. Video sam avione iznad zatvora, kao i bombe i rakete kako dolaze od njih. Zgrade su bile pogođene, a bombe i rakete udarile su u betonske površine. Veliki betonski blokovi leteli su kroz vazduh. Jedna bomba je pala na beton udaljen oko 25 metara od dvorane za priredbe i 16 zatvorenika poginulo je na licu mesta od eksplozije, kao i od odronjavanja betona koji je pao po njima. Oni su se nalazili na području između pozorišta". Onda govorite o tome da ste napisali reč "u pomoć" na zemlji, a onda nastavljate: "Bombardovanje je trajalo ceo dan sve do večeri sa jednim predahom od 14.00 do 16.00. Zatim se bombardovanje nastavilo još jedan sat i trajalo do 1700 " i tako dalje. I tu kažete: "Palo je, otprilike, 24 bombe". Znači ceo dan je trajalo bombardovanje i vi ste brojali precizno i ustanovili da je palo 24 bombe. Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I znači tačno je da su čuvari zatvora pustili sve zatvorenike da izađu iz ćelija i budu na otvorenom prostoru da bi se zaštitili? Je li tako?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Kao što sam pokazao na ovoj skici, mi smo se nalazili u zatvorskom dvorištu koje se nalazi u centru kompleksa i kada je počelo bombardovanje, jedna bomba je pala blizu te sale i zidovi su dignuti u vazduh i leteli su kroz vazduh i padali na ljude. I bilo je nekoliko ljudi koji su pogodeni ovim gromadama betona. Ukupno 16 ih je poginulo, a troje je umrlo kasnije, što čini ukupno 19.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi govorite o onima koji su poginuli napolju. A da li znate koliko je zatvorenika ostalo u zatvorskim ćelijama, za vreme NATO bombardovanja zatvora? Koliko njih je poginulo unutar zatvorske zgrade, osim onih koji su pobijeni napolju?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: U zatvorskim zgradama poginulo je samo četvoro. U prijemnom bloku, gde je bilo 167 zatvorenika iz Đakovice (Gjakove), koji su bili uzeti kao taoci, a onda na ulaznoj kapiji je bilo četvoro poginulih. Tako da ako njih dodate, to ukupno čini 19 ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakvi taoci? Ne razumem. Vi uvodite nešto sasvim novo. Ko je držan kao taoc?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Tokom 16. maja, dva autobusa su došla iz Đakovice puna ljudi, civila koji su uzeti iz grada kao taoci. Odvedeni su iz svojih prodavnica, iz kuća, iz celog grada i dovedeni u Dubravu. I kao što vi i sami znate, bilo je više od hiljadu osuđenika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: O broju osuđenika vas ne pitam sada, nego ja vas pitam o kakvim taocima vi govorite u zatvoru? Ja razumem ljude koji su bili pod istragom ili su bili osuđeni. Šta su ovi taoci o kojima vi govorite u zatvoru? Kako možete imati taoce u zatvoru?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Kao što sam rekao, oni su bili odvedeni iz grada. Oni su bili odvojeni od svojih porodica. Njihove porodice su bile poslate u Albaniju (Albania). A ovi ljudi su bili dovedeni u Dubravu. Protiv njih nisu čak podignute nikakve optužnice. Oni su bili samo optuženi i osuđeni nakon što je rat bio okončan.

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, samo trenutak. Gospodine Krasnići, ja ne razumem odakle ova cifra 19. Rekli ste da je 16 ljudi poginulo napolju i da je četvoro poginulo unutar zatvorske zgrade. Kada to saberemo, dobijemo 20. Možete li to da razjasnite?

SVEDOK KRASNIĆI: Ukupno je bilo 19 poginulih uključujući i onu četvoricu, a onda se taj broj povećavao. Jedan čovek je umro na putu do bolnice u Peći. Bila su druga dvojica koji su bili ranjeni tog dana za koje su mislilo da su nestali.

SUDIJA KVON: Hajmo da se koncentrišemo na događaje koji su se desili 21. Pomenuli ste 16 osoba. Da li je to jedan od onih koji je poginuo napolju u dvorištu zatvora, od bombe?

SVEDOK KRASNIĆI: Da.

SUDIJA KVON: I osim njih, još četiri osobe je poginulo, koji su bili pobijeni unutar zatvorske zgrade, da li je tako?

SVEDOK KRASNIĆI: Kao što sam rekao, ova četvorica koje smo zvali "grupa iz Đakovice", oni su poginuli kod vrata koja smo mi zvali "prijemni blok". A onda je jedna bomba pala ovde i ti ostali zatvorenici su poginuli u dvorištu. Dakle, to ukupno čini 19 ljudi. Ako to saberete sve zajedno, dobije se 19.

SUDIJA KVON: Rekli ste da su trojica ljudi poginuli 19. maja tokom prvog bombardovanja. Dakle, 16 plus tri čini 19, i plus četiri dobijemo 23. Da li to vaša računica?

SVEDOK KRASNIĆI: Ukupan broj poginulih od NATO bombi je 23, u dva odvojena bombardovanja.

SUDIJA KVON: Nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je tom prilikom ubijen i zamenik upravnika zatvora, takođe Albanac, Nedžmedin Kalcadinaj (Nexhmedin Kalcadinaj). A takođe Katanja Repanović je bio ranjen. Da li znate da su tom prilikom teško ranjeni čuvar Nenad Đokić, instruktor Radomir Dorbić, električar Zvonko Đurović, vozač Miloš Rajić. Oni su svi bili pobijeni ili ranjeni. Da li znate za sve to?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Čuo sam od nekoliko bivših zatvorenika koji su bili u radnim grupama, radili izvan zatvora, od njih sam čuo da je poginulo sedam Srba, kao i da su neki Albanci bili ubijeni od strane Srba u nameri da se prikriju tragovi zločina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ovo je deo vaše priče, a ne činjenice. A recite mi da li je prilikom bombardovanja porušen deo spoljnog zida zatvora? Da ili ne?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Samo jedan deo sportske dvorane gde su Srbi počinili te zločine, je bio uništen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ja vas pitam da li je bio porušen deo spoljnog zida zatvora. Da li je NATO raketa pogodila deo spoljnog zida zatvora i uništila ga?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Zid nije bio sasvim uništen ni u jednom svom delu.

SUDIJA MEJ: Pokušajte malo da se skoncentrišete na pitanja. Da li je deo zida bio uništen ili oštećen?

SVEDOK KRASNIĆI: Rupa koja je napravljena bila je samo rupa od oko 50 kvadratnih santimetara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Odgovorite mi pre nego što vas budem pitao u vezi sa tih 50 kvadratnih santimetara ili 15 kvadratnih santimetara: koliko zatvorenika je tom prilikom pokušalo da pobegne iz zatvora kroz tu rupu?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Jedan manji broj ljudi je pokušao da to učini, ali nisu to bili u stanju da učine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, da li možete da pogledate ove fotografije? Samo da ja izvadim prvo ovu za koju vi kažete da je 15 kvadratnih santimetara, deo spoljnog zida zatvora. To je ono šta ste rekli. Pa onda ove druge fotografije. Možete ih pokazati sve redom. Molim vas, učinite to. Molim vas, stavite ih na grafoskop. Ne treba da ih dajete njemu, nego samo ih stavite na grafoskop, jednu po jednu. Prvo onu na kojoj je zid. Sada pogledajte je. Samo trenutak, ne vidim je. Aha, u redu je. Kao što možete videti, bio je pogođen deo spoljnog zida zatvora kroz koji može da prođe autobus. To nije 15 santimetara. Da li smatrate da je to namerno učinjeno, sa obzirom na to da su se u zatvoru nalazili teroristi poput vas? Da li je to učinjeno u nameri da im se omogući bekstvo?

SUDIJA MEJ: Prvo pitanje, prvo pitanje za ovog svedoka je sledeće: pogledajte fotografiju. Da li ta fotografija predstavlja štetu nastalu od bombardovanja?

SVEDOK KRASNIĆI: Ovo je fotografija NATO kompleksa, a ne zatvora. To možete da vidite na ranijoj fotografiji. Tamo je 11 hektara zemlje i to je bilo uništeno NATO bombardovanjem, ali to nije bio deo zatvorskog kompleksa ovde. To može da se vidi na drugoj, prethodnoj fotografiji.

SUDIJA MEJ: Pogledajmo onda druge fotografije.

SVEDOK KRASNIĆI: Ovde, ovaj zid se dalje nastavlja i taj zid obuhvata nekih 11 hektara zemlje. I ovo je mesto gde je zid bio probijen bombardovanjem, a šta možete da vidite na drugoj fotografiji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to spoljni zid zatvora?

SUDIJA MEJ: Ne. On je rekao da to nije spoljni zid zatvora. U tome je poenta. Da li želite da on pogleda još neke druge fotografije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pokažite redom te fotografije, molim vas. Učinite to, molim vas. Vi možete da vidite zgradu i ulaz koji su bili oštećeni: da li je to tako? Idemo napred. Molim vas, nastavimo. Hajmo dalje, štedimo vreme. Idemo dalje, idemo dalje. Mi želimo da ceo ovaj set fotografija bude pokazan. I one samo delimično pokazuju sve to. Ovo je Upravna zgrada.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Da li vi prepoznajete te zgrade, gospodine Krasnići?

SVEDOK KRASNIĆI: Da, poznajem ih.

SUDIJA MEJ: Šta su te zgrade?

SVEDOK KRASNIĆI: To je Upravna zgrada, direkcija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Neka natpis takođe bude pokazan, molim vas. Da li možete da postavite fotografiju na grafoskop, na taj način tako da se takođe može videti i potpis ispod? Malopre smo videli velika unutrašnja oštećenja izazvana bombardovanjem. Molim vas, samo nastavimo...

SUDIJA MEJ: Dajte da vidimo natpis, molim vas. Da li neko može da prevede natpis ispod slike?

prevodioci: Tu piše: "Uvećanje tačke udara projektila na paviljon KPD 'Dubrava'," KPD znači "kazneno-popravni dom".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Možete li da postavite fotografije tako da mi takođe možemo videti njene delove?

SUDIJA MEJ: To nije veoma lako za sudskog poslužitelja, ali ja se nadam da ona to čini najbolje što može. Ja sam siguran da ona tako radi. Možete li to da izvedete? Samo pokažite ostatak fotografija, ako možete. Da. Dajte da ih vidimo na grafoskopu, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Molim vas pokažite sve fotografije, molim vas.

SUDIJA MEJ: Da. Mi imamo natpis...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To je isto mesto. Mesto udara projektila, u jedan od paviljona u KPD 'Dubrava'. Molim vas nastavite.

SVEDOK KRASNIĆI: To je bio...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovo je unutrašnjost. Ovo je tačka udara projektila unutar paviljona. Iznutra jedan pogodak, vidi se gore nebo i takođe ove žice armiranog betona. Molim vas, idemo dalje. Ovo je paviljon u kome je poginulo nekoliko zatvorenika. To piše ovde dole. Jedan od bombardovanih objekata. Idemo dalje. Mi imamo sve te fotografoije ovde, a takođe imamo fotografije leševa zatrpanih komadima polomljenog betona. Ovo je, takođe, jedna od ćelija. To je takođe unutrašnjost. Žrtve su bile do pola zatrpane gomilom ili poluzatrpane ispod gomile. Molim vas, nastavite. Ovde vi takođe možete videti delove ljudskih tela pod svim ovim gomilama od čelika, betona, nameštaja. Molim vas nastavite. Ponovo nastradali zatvorenik u ruševinama KP Doma "Dubrava". Molim vas nastavite.

SUDIJA MEJ: To je to. Samo trenutak. Moramo prvo svedoka da pitamo sledeće: da li vi prepoznajete ove scene? Izneti je tvrdnja da su te fotografije bez sumnje snimljene nakon bombardovanja. Da li ih prepoznajete, gospodine Krasnići i da li vi želite da kažete nešto o njima?

SVEDOK KRASNIĆI: Da, želim da kažem da prepoznajem te fotografije. A one koji su poginuli 22. maja, mi smo ih odneli i stavili u podrum "Bloka C" i najveći deo fotografija snimljen je nakon što smo mi bili prebačeni u Lipljan.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, da li želite da fotografije uđu u spis dokaznih predmeta?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Svakako da treba da uđu, ali ja bih vam predložio da ih pogledate, jer je na projektoru sve vrlo mutno. Mnogo su jasnije fotografije nego što se moglo videti na projektoru.

SUDIJA MEJ: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ali ću ih potražiti ako mi budu potrebne za drugo unakrsno ispitivanje.

SUDIJA MEJ: Da. Ove fotografije sada treba uvrstiti u dokazni materijal i treba da im se da novi broj dokaznog predmeta, a mi ćemo ih pogledati tokom pauze.

sekretar: One će da budu zavedene kao dokazni predmet Odbrane broj 29.

SUDIJA MEJ: Možete li da ih držite zajedno, molim vas. Stavite na njih broj dokaznog predmeta i onda ih predajte nama?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pre nego što nastavim sa svojim pitanjima, ja bih želeo da unesem još jedan dokument kao dokazni predmet. To je zapisnik istrage sa lica mesta koji je izvršila dežurna uviđajna ekipa Okružnog suda u Peći, na čelu sa istražnim sudijom Vladanom S. Bojićem 21. maja u 12.45. A onda 24. maja, u 14.45 i onda 25. maja, takođe. Oni su morali da prekidaju tri puta istragu na licu mesta, upravo zbog toga što je iz dana u dan bilo bombardovanje. Dakle, sada bih ja pitao svedoka ovo: ovde u

poslednjem delu, na kraju uviđaja na licu mesta piše: "Iz KP doma ukupno su izneta 93 leša. Nakon što su obavljene sve naložene kriminalističko-tehničke radnje, ja sam naredio da se izvrši pojedinačno sahranjivanje leševa na zakonom propisan način. Nakon izmeštanja svih leševa na pomenuto odredište, naredio sam fotografisanje i daptaloskopiju svakog leša. Ja sam takođe naredio pojedinačno istovremeno da se izvrši i spoljašnji pregled svih leševa, što je sproveo lekar M. Štiljić, specijalista hirurgije, zaposlen u bolnici u Peći. Čitav naloženi proces je trajao sve do 26. maja do 10.00. Svi uočeni i identifikovani tragovi konkretnog događaja su metodima kriminalističke tehnike, u srazmeri sa objektivnim uslovima i okolnostima obrađeni i obeležni na adekvatan način. Predmetna kriminalistička dokumentacija predstavlja sastavni deo ovog zapisnika" i dole piše "Okružni sud u Peći, dana 21. 24. 25. i 26. maja 1999. godine" Tu je broj. Tu je potpis istražnog sudije.

prevodioci: Prevodioci ne poseduju kopiju ovog dokumenta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dakle, ovo vam je izveštaj, zapisnik istražnog sudije, ekipe koju je nadležni Okružni sud vodio u vezi sa ovim zločinom koji je izvršen u zatvoru Dubrava, odnosno KP domu od strane NATO pakta...

SUDIJA MEJ: Vi, znači, tražite da to bude zavedeno kao dokazni predmet.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da, da, da. Ja bih želeo da vi to imate.

SUDIJA MEJ: Gospodine Rajnefeld.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To je bilo učinjeno kada se ovo zapravo dogodilo. To je bilo urađeno od strane nadležnih organa pravosuđa.

SUDIJA MEJ: Gospodine Rajnefeld.

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, ja ne znam da li je prikladan trenutak da se sada ovaj dokument uvrsti u spisak dokaznih predmeta.

SUDIJA MEJ: Žao mi je što vas prekidam, ali zašto da se ne obeleži za identifikaciju? Vi onda možete taj dokument da imate, Tužilaštvo može da ga pogleda i ako imate neke primedbe, vi onda možete da ih iznesete.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala vam, časni Sude. Upravo sam želeo da kažem da pre nego što se to označi kao pravi dokazni predmet, da to ipak nije od pomoći za ovog svedoka, jer je on napustio zatvor 24. maja, a najveći deo izveštaja napisan je kasnije. To je ono na šta bih ja ukazao.

SUDIJA MEJ: Mi dosta liberalno primenjujemo dokazna pravila i mislim da ga možemo prihvatiti, naravno u zavisnosti od toga da li ćete vi da imate neki prigovor nakon što dokument bude preveden.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala vam.

SUDIJA MEJ: Da.

sekretar: To će da bude dokazni predmet Odbrane broj 30, označen za identifikaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je prilikom i usled bombardovanja...

SUDIJA MEJ: Idemo sada prvo na pauzu. Pauza od 20 minuta.

TUŽILAC RAJNEFELD: Žao mi je, časni Sude. Pre nego što krenemo na pauzu, nama se čini da ukoliko je to ikako moguće, da Tužilaštvo danas pozove Džeki Roland (Jacky Rowland) i završi sa njom. Ja ne znam da li će to da bude moguće. Možda biste tokom

pauze mogli da razmotrite pitanje da li bi njeno svedočenje moglo da se podvede pod Pravilo 92bis?

SUDIJA MEJ: Da, imali smo priliku da to razmotrimo i njena izjava će da uđe pod Pravilo 92bis. Optuženi će da ima nekih pola sata i više. Ne znam da li ćemo uspeti to da učinimo danas. Treba da vidimo da li ona može ovamo da dođe i sutra.

TUŽILAC RAJNEFELD: Hvala vam, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Hvala vama.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je tokom bombardovanja 196 zatvorenika bilo lakše ili teže ranjeno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da je oko 40 njih bilo u stanju životne opasnosti?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, bili su ranjeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je bilo ko od predstavnika vlasti, jugoslovenskih vlasti ili vlasti Republike Srbije, obišao lokaciju tog dana kada se desilo bombardovanje?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: O kom datumu vi govorite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tokom 21. maja?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne. Niko nije bio tamo tog datuma.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da su istog dana zatvor u Dubravi posetili lokalni i međunarodni novinari? Koji je to dan bio po vama?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To je bilo 23.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle 23. zatvor su obišli nakon tog navodnog napada od strane stražara protiv zatvorenika. Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da. Nakon što su nas smestili u gimnastičku salu, došli su srpski novinari i jedan grčki novinar, ali mi ih nismo videli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nakon svega šta su oni vama, kako kažete, učinili, oni su doveli lokalne i međunarodne novinare, a takođe su i predstavnici vlasti došli i obišli zatvor. Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja ne znam ništa o vladinim predstavnicima. Ja samo znam o novinarima i o zatvorskom personalu koji su bili u zatvoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete da ste se sledećeg dana, 22. maja, u jednom trenutku našli iza zatvorskih zidova. Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ali unutar kompleksa. Ne izvan spoljnih zidova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete da ste tom prilikom prepoznali jednog od srpskih zatvorenika koji je bio izbeglica iz Albanije (Albania), a čije je ime bilo Dritan Matanaj (Dritan Matanaj), što je albansko ime i koji je promenio svoje ime u Svetlan Matanović. Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja sam ga poznavao od ranije, ali pre 22. maja, Srbi su ga naoružali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako vi znate kako je bilo njegovo ime, da je on bio izbeglica iz Albanije, da je on promenio svoje ime? Odakle vi znate za sve ove informacije?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja sam razgovarao sa njim

nekoliko puta, jer je on bio osuđen za kriminalna dela u Dečanima, u gradu Dečani. Svi su ga poznavali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto ste vi bili izvan zatvorskih zidova? Da li ste pokušali da pobjegnute?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja nisam rekao da smo mi bili izvan zatvorskih zidova. Mi smo bili izvan naših ćelija, ali unutar zatvorskog kompleksa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je ono šta piše u vašoj izjavi, ali nemojmo sada gubiti vreme na to. Koliko je zatvorenika pokušalo da pobjegne iz zatvora?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Veoma mali broj, ali oni nisu bili uspešni u svojoj nameri.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako su oni bili zaustavljeni?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Kroz rupu o kojoj smo ranije govorili, koja je bila napravljena tokom NATO bombardovanja, kroz tu rupu u zidu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da je veličina te rupe bila od 15 do 50 kvadratnih santimetara.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: 50 santimetara, ne 15, zbog toga što se kroz 50 santimetara vi možete provući. To je bio zid od cigala i oni su mogli da izvuku neke od cigala napolje i da naprave veću rupu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Deset puta deset santimetara daje 100 kvadratnih santimetara, tako da ja ne znam da iko može proći kroz toliku rupu, kroz jedan kvadratni decimetar.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Kroz 50 kvadratnih santimetara vi možete da se provučete

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Da li je bilo bombardovanja zatvora u Dubravi od strane NATO-a tokom 22. maja?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne. Dan ranije, tokom 21.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi znate da je preko 90 tela ubijenih zatvorenika bilo izvučeno iz gomile betona zatvorskih zgrada?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Mi smo otišli u zatvor u Lipljanu, a oni su svakako mogli da učine šta god su želeli, da kasnije postave bilo šta šta su želeli, zbog toga što mi to nismo mogli da vidimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi tvrdite da ste videli i to je sasvim dovoljno. Da li znate da je drugih 90 zatvorenika bilo pobijeno, umrlo u bolnicama u narednim danima kao direktna posledica bombardovanja zatvora od strane NATO-a?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja znam samo za jednog zatvorenika koji je umro u bolnici, a to je bilo 19. maja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Dakle, uprkos vašem opisu bombardovanja koje je trajalo preko nekoliko dana, dajući utisak da su zatvorske zgrade bile praktično srušene sa zemljom, vi još uvek tvrdite da su zatvorenici bili pobijeni od strane stražara. Kako je ovo moguće? Zašto vi ne govorite istinu?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ako možete još jednom da pokažete fotografiju kompleksa, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mi nemamo sada vremena da gledamo te fotografije. Naše vreme je ograničeno.

SUDIJA MEJ: Dozvolite mu da objasni. Vi ste mu rekli da je on lagao, dakle on treba da ima mogućnost da objasni. Da?

SVEDOK KRASNIĆI: Tokom bombardovanja 21., mi smo bili ovde u dvorištu, oko kompleksa. Jedan zatvorenik je bio na sportskom terenu i on je rekao: "Dođite ovim putem do sportskog terena zbog toga što će da bombarduju zgrade". Dakle svi mi, svi smo potrčali između zgrada i došli ovde dole do sportskog terena i tako smo preživeli bombardovanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Uprkos ovom bombardovanju koje je trajalo nekoliko dana i velikog broja žrtava i uprkos vašoj tvrdnji da ovo nije bila posledica NATO bombardovanja već čin koji su učinili stražari, vi ste upravo opisali da ste bili zasipani ručnim granatama, paljbom iz automatskih pušaka, bazuke i tako dalje. I onda su oni iznenada odustali od njihove namere da vas pobiju. I vi takođe tvrdite da ste vi, čak i kroz napore koje je učinio sudija Kvon (Kwon), vi ste izjavili da je oko 20 ljudi pucalo, vi ste iskoristili mogućnost dok su oni menjali njihove šaržere da pobegnete. Valjda kao instruktor terorista UČK znate da ako 20 ljudi puca u isto vreme, čak i kad bi im neko to naredio da učine, oni ne bi baš mogli da istog sekunda zamene okvir sa municijom. Da li je to tačno? Zašto ste to izmislili?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja znam da prema vojnim propisima, vojnici bi morali da slušaju svoje oficire, da slušaju naredjenja koja su dobili od svojih oficira.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ako vam je to objašnjenje, onda je to zaista sasvim dovoljno. Da li mi možete reći, molim vas, kako je to onda moguće? Vaš opis događaja je da su oni pokušavali, znači, svim tim automatskim oružjima i bazukama i ručnim bombama, oni su pokušavali da vas poubijaju, a onda nakon toga vas 800 zatvorenika voze autobusima i kamionima u drugi zatvor, ili druge zatvore. Evakuisali su vas da bi vas spasili. Šta ih je sprečilo da vas ubiju, ako su imali nameru da vas poubijaju, jer vi niste pobjegli? Da li je tako? Vi ste ostali tamo. Oni su vas ponovo okupili i odvezli vas autobusima i kamionima na drugo mesto. Da li je to istina?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Mi smo bili na sportskom terenu i zatim su došli vojnici i paravojne snage i rekli su nam da je došlo do katastrofe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste pred očima tih vojnika i policajaca, odnosno zatvorskih stražara uzeli i samoinicijativno spalili svoja dokumenta, navodno, kako vas neko ne bi tukao zato što imate dokumenta kod sebe. Dali je to ono šta vi tvrdite?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To je bilo zato da se ti dokumenti ne zateknu kod nas kada budemo u Srbiji, da nas ne mogu identifikovati kao ljude koji su bili osuđeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako ste vi bili odvedeni u zatvor, valjda postoji pretpostavka da ste bili osuđeni. Mora da je bilo nekih zapisnika o vama ili da li vi mislite da nije bilo zapisnika i da je to stvar vaših ličnih dokumenata?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Niko nije pitao da li smo mi bili osuđeni ili nismo bili osuđeni. Svaki Albanac bio je terorista. A stražari i vojnici su sprovodili koga su hteli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Ja vas ne pitam to. Možete li mi, molim vas, reći, po okončanju NATO bombardovanja da li je i jedna zatvorska zgrada ostala čitava ili su sve bile uništene tokom bombardovanja?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Samo sportska dvorana je ostala. I takođe, kao što se može videti na ovoj fotografiji, bila je uništena učionica i biblioteka, a to su uništili sami Srbi koji su bacili ručne granate u njih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Sada da li mi možete odgovoriti da li su 24. maja upravnik zatvora sa nekoliko čuvara ušao među zatvorenike, doneo vam vodu, boksove cigareta, hranu i tako dalje? Vi to kažete na strani 7 u četvrtom pasusu. Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne, to nije tačno. To se dogodilo 23. maja i dali su nam cigarete i to u ime nekog "Mikija" koji je bio načelnik zatvora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kog dana su vas oni, kako vi navodite, pokušali da vas pobiju?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Postrojili su nas 22.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači prethodnog dana oni su vas besomučno ubijali, a narednog dana su vam done-

li vodu, cigarete, hranu i obavestili vas da će vas evakuisati. Da li je to ono šta vi tvrdite?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To im je bio posao i to im je još uvek posao i danas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li se vi sećate, pošto ste vodili evidenciju kao da ste vi upravnik zatvora, koliko je zatvorenika ukupno prevezeno u atobusima i kamionima? Rekli ste osam autobusa i četiri kamiona. Nije bitan taj broj, broj autobusa i kamiona, već koliko je zatvorenika bilo prevezeno, evakuisano odatle?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Rekao sam osam autobusa i četiri kamiona, a osim toga ne mogu ništa reći sa sigurnošću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja imam prema izveštaju o napadu NATO avijacije na KZ dom u Istoku koje je dalo Ministarstvo pravde, kome, u stvari i pripada nadležnost nad zatvorima, da je oko 800 vas prevezeno, evakuisano u druge zatvore. Da li je to, otprilike, taj broj ili nije?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Otprilike. Po mom računu 770.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A četiri dana kasnije druge 24 osobe su bile dovedene u zatvore "Dubrava" i "Lipljan".

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To je greška. Dovedli su još 24 osobe u Lipljan, ali posle toga mi ih nikada nismo videli i ti ljudi se sada vode kao nestali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi da li je ta evakuacija sa mesta bombardovanja spasila živote mnogim zatvorenicima? Vas 800 je bilo evakuisano u druge zatvore. Dakle da ili ne?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Možete li da ponovite to pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam da li je ta evakuacija, bili ste evakuisani u tih osam autobusa i četiri kamiona i

tako dalje, da li je ta evakuacija spasila vaše živote, živote tih 800 zatvorenika?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Bile su dve mogućnosti, jer se nije više moglo ostati u kompleksu, jer nije bilo vode, nije bilo hrane, sve je bilo razoreno, apsolutno nepogodno za upotrebu i zato su nas poslali u Lipljan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je zatvor bio bombardovan i posle 24. maja, nakon što ste vi evakuisani?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne znam ništa o tome. Nakon 24. ne znam ništa o onome šta se dešavalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tokom glavnog ispitivanja vi ste objasnili da je protivvazдушna odbrana pucala sa namerom da isprovocira NATO avijaciju. Da li je to ono šta ste rekli?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Rekao sam da zaista jesu provocirali avione NATO-a izvan teritorije zatvora, izvan zatvorskih zidova.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li vi to smatrate provokacijom ako neko puca na borbena sredstva, u ovom slučaju letilice strane sile, koja bombarduje vašu zemlju? Ako su se oni branili od toga i upotrebljavali oružje za protivvazдушnu odbranu, da li smatrate da je to mogla biti provokacija?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Bilo je mnogo mesta odakle su oni mogli da izvedu ovu provokaciju pre nego iz zatvora, a njihova namera je bila da privuku NATO da nas pobiju.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, vaše vreme ističe. Imate još dva pitanja, ako želite da ih postavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ova vaša iskrivljena logika da je protivvazдушna odbrana od NATO agresije bila provokacija i ova vaša priča da tokom višednevnog bombardovanja od strane NATO-a koju ste i sami delimično opisali, žrtve nisu bile prouzrokovane NATO bombardovanjem nego navodno ubijanjem od strane

stražara, istih stražara koji su vas zapravo spasili evakuacijom sa tog mesta i to vas 800...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, ovo je govor. Vi ste ta pitanja već postavili. Sada, gospodine Tapušковиću, da li vi imate neka pitanja?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala vam, časni Sude. Svakako da imam nekoliko pitanja. Gospodine Krasnići, vi ste u svojoj izjavi koju ste ranije dali rekli da ste bili uhapšeni dok ste se vozili sa svojom porodicom prema Rožajama, a danas ste rekli da to nije tačno, nego da ste, u stvari, vi upali u zasedu. Da li biste mogli da nam objasnite u kakvu ste vrstu zasede upali? Da li ste bili naoružani u tom momentu kada ste upali u zasedu ili da li ste uopšte bili u nekoj vrsti akcije povezanoj za aktivnost OVK? Možete li nam sve ovo objasniti?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja nisam rekao da sam bio naoružan tokom te zasede. Ja sam rekao da sam bio sa svojom porodicom. To je bilo delo kolaboratora, albanskih kolaboratora koji su radili u to vreme za Srbiju, koji su učestvovali u tome, i to je ono šta bih ja nazvao klopkom ili zasedom.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li vi pokušavate da kažete da su neki drugi Albanci bili ti koji su pripremili vaše hapšenje?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, upravo tako. Oni su bili Albanci, to su bili Albanci koji su radili za Srbe.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste danas da su srpske vlasti imale informaciju da ste vi bili komandant. Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Među onima koji su organizovali tu zasedu, bilo je ljudi koji su imali takva saznanja, da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste zaista bili komandant, zar ne?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne, od 1. septembra pa nadalje ja sam se vratio svojoj profesiji nastavnika u školi i radio sam kao nastavnik u školi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U redu. Ali jedno vreme bili ste komandant. I u postupku koji je vođen protiv vas, vi ste ranije rekli ovde, u vašem ranijem iskazu, da vi niste u tim procesima priznali da ste bili komandant, nego da ste priznali da ste bili samo pripadnik OVK i da je to razlog zašto ste dobili samo jednu godinu dana zatvora.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ministarstvo unutrašnjih poslova je znalo sve šta sam ja uradio, dok su sudske vlasti tokom suđenja o tome ćutali. U suprotnom, ja ne bih bio živ.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Drugim rečima, vi ste bili osuđeni samo na osnovu onoga šta ste priznali. Vi niste priznali ono šta je bilo više, da se tako izrazim.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Nisam priznao ništa.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne, vi ste ranije rekli, to moram da vam predočim, na prvoj stranici vaše izjave, pasus 9, vi ste rekli da ste priznali da ste bili član OVK, ali niste priznali da ste bili komandant. To je ono šta ste vi rekli ranije u vašoj izjavi.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Zakoni u Srbiji su prilično elastični. Mene su tokom istrage pitali šta sam ja uradio. Ja sam priznao da sam radio za UČK, ali su istražitelji o tome ćutali.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Krasnići, samo kratko, da li mi možete odgovoriti na moja pitanja? Rekli ste malopre da je u zatvoru u Dubravi bilo najviše oko hiljadu Albanaca ili su tamo bili samo Albanci?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Većinom su bili Albanci. Bilo je vrlo malo Srba, sedam ili osam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li možete u najmanje da mi date grubu procenu koliko je uopšte bilo tamo Srba?

Oh, da. Vidim. Hvala vam. Od tih Albanaca koji su bili u zatvoru, da li su većina njih bili pripadnici OVK?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Veoma mali broj njih.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste juče, vi ste danas rekli da je bilo slučajeva kada su ljudi bili prebijani, ali da je bilo Albanaca za ovo vreme pre 21. maja, čiji su životi na ovakav način bili ugroženi? Da li je bilo ijednoga Albanca koji je pre 21. maja u zatvoru izgubio svoj život?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Pa upravo iz tog razloga nisam priznavao da sam radio za UČK, jer sam znao da bih bio ubijen. Bio bih ubijen.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Nisam vas pitao to, nego da li je bilo ko ubijen u zatvoru pre 21. ili 19. maja? To je moje pitanje. Svi ovi ljudi su bili etnički Albanci.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ne, mrtvih nije bilo, ali bilo je svakakvih vrsta maltretiranja i zlostavljanja.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je bilo ko ubijen nakon što je bio prebačen u zatvore u Srbiji? Vi ste bili prebačeni u Požarevac. Da li je bilo koji od Albanaca u tim zatvorima bio ubijen?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Sigurno su neki ljudi bili ubijeni, ali ja ne znam njihova imena, jer je to bilo ranije.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U zatvoru? Vi znate da je neko bio ubijen dok ste vi boravili u zatvoru?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Čuo sam da su ljudi bili ubijeni u zatvoru u Nišu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U kom zatvoru u Nišu, da li znate naziv? O tome uopšte niste ranije govorili.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: KP dom "Niš".

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ovo šta mene interesuje vezano za vašu izjavu je sledeće, onoga dana kad vam je rečeno da ćete biti prebačeni u zatvor u Nišu, vi ste ranije rekli: "Neki zatvorenici koji su došli iz Niša, rekli su da mi treba da spalimo i uništimo", to je ono šta ste vi danas rekli, "naša lična dokumenta". I onda ste vi objasnili zašto je ovo bilo neophodno. Dakle, to je bio dogovor između vas, zatvorenika, međusobno. To je bilo ono šta su zatvorenici predložili.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, zbog gorkih iskustava koje su oni tamo imali.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I vi ste to spalili? Kako ste vi došli do vatre u zatvoru i kako ste vi spalili dokumenta? To je jedno pitanje.

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Neki od tih zatvorenika, običnih zatvorenika koji su bili osuđeni zbog običnih krivičnih dela, oni su imali male alatke, oni su imali olovke. Imali su peroreze, upaljače, radio aparate, brijače.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Nema prevoda. Ja nemam nikakav prevod.

SUDIJA MEJ: Neki od zatvorenika koji su bili osuđeni za običan kriminal, oni su imali brijače, radio aparate i upaljače.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dakle, moje pitanje je sledeće: zbog toga što su oni bili u zatvoru, kako su oni uspeli da spale dokumenta? Kako su oni mogli da upale vatru u zatvoru gde je bilo toliko mnogo zatvorenika?

SUDIJA MEJ: Gospodine Tapušковиću, on je to već objasnio. Rekao je da su neki od njih imali upaljače. Sada moramo stvarno da se potrudimo da ovo ubrzamo. Ja ne želim da vas požurujem, ali moramo da pokušamo da ovo ubrzamo, jer smo već potrošili dva ili tri sata na ovog svedoka.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja uvek žurim, i sasvim sigurno ću prekinuti onog momenta kada mi vi to budete rekli. Mene interesuje sledeće: zatvorenici u zatvoru nikada pri sebi nemaju nikakva sopstvena dokumenta. Sve što zatvorenik ima mora predati vlastima zatvora onoga momenta kada uđu u zatvor. Kako je došlo do toga da su svi oni imali pri sebi lična dokumenta? Može li on to prvo objasniti? Ili može li on objasniti kako su oni uspeli da dođu do svojih dokumenata, ako su im dokumenta pre toga bila oduzeta?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja sam dobio svoju kaznu, rešenje o kazni, presudu i to sam spalio. U toj presudi je pisalo da me optužuju za razne zločine, taj dokument sam takođe uništio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Mene interesuje sledeće: kada ste bili izvedeni napolje ispred zgrade u kojoj ste boravili, i kad vam je bilo rečeno da ćete biti prebačeni u Niš, da li su ljudi to prihvatili ili su smatrali da ne bi trebali da idu sa Kosova i iz zatvora na Kosovu na teritoriji Srbije? Da li je postojao bilo kakav otpor za tako nešto u tom momentu?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Dva puta su nam rekli da ćemo biti poslati u Niš, tokom 22. i ponovo 23, ako mislite na to vreme.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To je ono na šta sam ja mislio. Ali da li ste vi to prihvatili ili ste imali otpor prema takvom predlogu, s obzirom da ste trebali da budete prebačeni na teritoriju uže Srbije?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Mi smo bili u zatvoru, nismo imali nikakvog izbora po pitanju gde ćemo ići ili nećemo ići. Ruke su nam bile vezane.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Bombardovanje koje je usledilo, ovako kako ste vi to postavili, 19. maja, ali vi ste u svojoj izjavi govorili o vremenu između 24. marta i 21. maja i vi kažete da su avioni NATO, ili da ste ih često viđali na nebu i videli ste granatiranje i bombardovanje u okolini Istoka...

Koliko je Istok udaljen od zatvora? Koliko puta ste pre 19. maja čuli da se bombarduje okolina zatvora?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Oni su bombardovali zatvor, oko zatvora, ali dva kilometara u krug i oko Istoka. Ali to nije bilo u maju, već je to bilo sredinom aprila. Bilo je provokacija od strane srpskih snaga. Oni su koristili protivavionsku opremu, oružje, kako bi pucali na NATO avione. Mislite povrede i rane od napada srpskih snaga ili od NATO-a?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Koliko je onda bombi palo? Možete li to reći po eksplozijama?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Tokom 10. aprila, srpske snage su provocirale NATO tokom celog dana.

TUŽILAC RAJNEFELD: Časni Sude, ovo može biti zanimljivo, ali ja se pitam koliko je to relevantno.

SUDIJA MEJ: Da. Nastavite, gospodine Tapušковиću. Možete li da završite, molim vas, za, otprilike, četiri minuta?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hoću. Tenkovi, oklopna kola, protivavionski topovi bili su ispred zatvora, oni nisu bili unutar zatvorskog kompleksa?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Kao što sam rekao, oni su bili pored kotlane i oko Upravne zgrade zatvora.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja to nisam razumeo kada ste o tome danas govorili. Vi nikada niste pomenuli u vašoj izjavi ranije da su NATO bombe pogodile ovu opremu, ovo oružje. Danas vi kažete da su oni bili uništeni, zar ne ili vi to ne kažete?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja to nisam pomenuo u svojoj izjavi zbog toga što me niko o tome nije pitao. Ja sam rekao da su nas 24. sproveli u Lipljan i mi smo videli da je ta oprema bila uništena bombardovanjem.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi to niste rekli ranije. Ja imam još dve stvari. U tom bombardovanju ljudi koje ste videli da su bili ubijeni, da li su oni imali spoljašne povrede na svojim telima? Da li je bilo očigledno da su oni bili povređeni, da su njihova tela bila povređena od strani bombi koje su pale? Da li su oni imali vidljive povrede?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ja zaista ne razumem vaše pitanje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste videli ljude koji su bili pobijeni. Da li je bilo vidljivih povreda na njihovim telima? Da li je bilo vidljivih povreda koje su ukazivale na to da su oni bili pogođeni?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da li vi mislite na povrede od NATO-a ili od srpskih snaga?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Od granatiranja, metaka, uopšteno govoreći?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Bilo ih je dosta koji su bili povređeni. Mnogo ljudi je bilo povređeno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali oni koji su izgubili njihove živote, da li su njihova tela imala bilo kakve vidljive rane, povrede na njima?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, svakako da jesu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ovo vas pitam iz sledećeg razloga: da li ste videli bilo koga ko je poginuo bez vidljivih spoljašnjih povreda? Da li je bilo koje osobe koja je poginula, a koja nije imala bilo kakve vidljive spoljašnje povrede?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Od onoga šta sam čuo od drugih ljudi, bile su dve osobe koje su umrle na taj način, ali ja ne znam... Od ljudi koji nisu imali spoljašnje povrede...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ne znate da su 23 osobe izgubile svoje živote bez ikakvih spoljašnjih povreda zbog

toga što su se njihova pluća jednostavno raspukla zbog eksplozije?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: To uopšte nije istina. To nije istina.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ako vi ne znate, onda vi ne znate. Hvala vam. Moje poslednje pitanje tiče se sledećeg: u vašoj izjavi vi ste rekli da je "ono šta se dogodilo kada su bombe padale, bilo je zastrašujuće iskustvo. Mi smo mogli samo da se pomolimo da bombe i rakete neće pasti i eksplodirati oko nas". Dakle, vi ste bili veoma zastrašeni njima, zar niste? Da li ste osetili bilo kakav strah? Da li je to zaista bilo zastrašujuće iskustvo, kako ste vi to rekli?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Ako bi NATO uništio, pobio nas sve, mi bismo bili srećni zbog toga. 900 zatvorenika u zatvoru, mi bismo svi bili veoma srećni ako bi nas oni pobili, da su samo uništili sve.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala vam, gospodine Krasnići.

SUDIJA MEJ: Da, izvolite, gospodine Rajnefeld.

SUDIJA KVON: Gospodine Rajnefeld, ako bih ja mogao prvi da postavim pitanje tako da vi imate mogućnost da to kasnije razjasnite. Gospodine Krasnići, ako je moje sećanje dobro, sećam se da ste rekli da je ukupni broj zatvorenika koji su bili postrojeni rano ujutro 22., bio oko 800. Da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI: Da, oko tog broja.

SUDIJA KVON: I onda sasvim iznenada je došlo do bacanja grana-ta i pucanja od strane 20 ljudi ili otprilike toliko. Možete li da nam date vašu procenu ukupnog broja zatvorenika koji su bili pobijeni u to vreme od strane Srba?

SVEDOK KRASNIĆI: Tokom tog incidenta kada smo mi bili postrojeni, ja bih rekao da je 97 ljudi bilo pobijeno.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RAJNEFELD

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Ja nisam imao nameru da postavim bilo kakva pitanja, ali zbog ove stvari hoću. Kada ste rekli da vas je oko 800 postrojeno, da li ste nam takođe rekli tokom glavnog ispitivanja da nisu svi zatvorenici od 930 ili otprilike toliko koliko ste vi mislili, bili tamo na sportskom terenu, da su se neki od njih skrivali na drugim lokacijama unutar zatvora? Da li sam vas ja tačno razumeo da ste to rekli?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC RAJNEFELD – PITANJE: Dakle, bilo je oko stotinu ili više zatvorenika koji nisu bili postrojeni na sportskom terenu u ranim jutarnjim časovima 22. maja, da li je to tačno?

SVEDOK KRASNIĆI – ODGOVOR: Nisu svi bili postrojeni. Još uvek je bilo nekih u zatvorskim ćelijama. Bilo je nekih koji su još uvek spavali. Bilo je nekih u nekim drugim delovima zatvora.

TUŽILAC RAJNEFELD: U redu. Hvala vam. To su bila sva pitanja koja sam ja imao, ali postoji još jedna stvar koju bih pomenuo, ako mogu, časni Sude, a to je da je druga fotografija koja je bila pripojena izjavi... Izjava nije dokazni predmet, ali fotografija... Žao mi je, pretpostavljam da je ona sa njegovim rukopisom. Ona bi takođe trebala da se označi kao dokazni predmet, ako je moguće, a mi imamo dodatne kopije.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC RAJNEFELD: Ovo su bila moja pitanja. Hvala vam.

sekretar: To će da bude označeno kao dokazni predmet Tužilaštva broj 290.

SUDIJA MEJ: Gospodine Krasnići, time je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite pred Međunarodnim sudom. Sada možete da idete.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, sledeći svedok je na vratima i molim sudskog poslužitelja da ga uvede, pre nego što izvede ovog svedoka i odvede ga do sobe za svedoke. To će da nam uštedi neko vreme.

SUDIJA MEJ: Kakva je situacija sa ovom svedokinjom?

TUŽILAC NAJS: Ona može da ostane i sutra, ali, u stvari, ja mislim da ćemo njenim glavnim svedočenjem da se bavimo preko mehanizma Pravila 92bis. To svedočenje će da bude veoma kratko.

SUDIJA MEJ: Imamo 15 minuta.

TUŽILAC NAJS: U svakom slučaju nismo u situaciji da uzalud gubimo vreme.

SUDIJA MEJ: Molim svedokinju da pročita svečanu izjavu.

SVEDOK ROLAND: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa više osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim vas da li možete da kažete vaše puno ime i prezime?

SVEDOK ROLAND – ODGOVOR: Moje puno ime i prezime je Džeklin Debra Roland (Jacklin Debra Rowland).

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vi ste novinar Bi-Bi-Si-ja (BBC)?

SVEDOK ROLAND – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste dali izjavu kancelariji Tužilaštva 14. novembra 2001. godine?

SVEDOK ROLAND – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I vi ste ovde juče, pred službenikom ovog Tribunala, potvrdili tačnost te izjave?

SVEDOK ROLAND – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ta izjava može da se uvrsti u dokazni materijal zajedno sa propratnim dokumentima? Imamo dva kratka video inserta koja ćemo da pogledamo zajedno sa sažetkom koji ću ja da pročitam. Mislim da su oba spremna za prikazivanje i da je video kabina spremna i ja ću da vam kažem kada budem želeo da ti inserti budu prikazani. Sadržaj svedočenja ove svedokinje glasi ovako: Kao tridesetosmogodišnja novinarka koja radi za BBC, ona je 1998. i 1999. godine radila za BBC u Beogradu i na Kosovu. Tokom tog perioda posetila je mnogo lokacija, uključujući i zatvor "Dubrava" u opštini Istok na Kosovu. Ona je zatvor posetila dva puta: prvi put je svedokinja posetila zatvor u Dubravi 21. maja 1999. godine, zajedno sa svojom televizijskom ekipom, prevodiocima i drugim međunarodnim novinarima. Tu grupu dočekao je čovek koji se predstavio kao upravnik zatvora, a sa njim je bio jedan istražni sudija. Sudija je rekao da nije siguran šta se dešavalo unutar zatvora, da je bilo panike, da su neki zatvorenici pobjegli iz svojih ćelija, a da su stražari pustili druge iz humanih razloga. Istražni sudija je rekao toj grupi da je NATO bombardovao zatvor i ubio nekoliko zatvorenika. Unutar zatvora gospođica Roland je videla izvestan broj leševa, manje od 20, a koji su ležali na različitim mestima izvan zatvorskih zgrada. Činilo se da su leševi obučeni u civilnu odeću. Svedokinja je takođe primetila da

zatvor nije pretrpeo veliku štetu. Međutim, na onom mestu u koje su nju pustili, spoljni zid je bio probijen. Isto tako videla je kako gotovo stotinu zatvorenika stoje postrojani blizu spoljnog zida i kako pored njih sa uperenim puškama stoje zatvorski stražari koji su nosili plave uniforme. Ona je zapazila da je jedan stražar bio naoružan oružjem za koje se činilo da je "Kalašnjikov" (Kalashnikov) i nosio je zeleni proštepani prsluk, crnu bejzbol kapu, crnu košulju i crne pantalone. Ona je o tome napravila izveštaj utemeljen na njenim zapažanjima. Molim vas da pogledamo prvi insert. To je znači njen televizijski izveštaj.

(Video snimak)

Džeki Roland: Ovo je bila civilna meta, rekli su srpski zvaničnici koji su nas doveli ovde. Dva sata ovog jutra NATO je tukao ovaj zatvor i ispalio oko 15 projektila u glavni kompleks i probio rupu na spoljnjem zidu.

Istražni sudija: Ovo je po drugi put da je NATO napao ovaj zatvor. Ne mogu pronaći reči kako bih opisao ono šta mislim.

Džeki Roland: Nama je bilo rečeno da u zatvoru leže osuđeni lopovi, silovatelji i ostali kriminalci, ali ono šta zatvor u Istoku čini zanimljivim je to da su među zatvorenicima bili pripadnici Oslobođilačke vojske Kosova. Predstavnici vlasti su rekli da se ovde drži hiljadu zatvorenika. Zatvorenici su pušteni iz svojih ćelija. Možete da ih vidite iza mene, postrojene uza zid. Neki od njih su bili pobijeni tokom NATO napada. Ostali su možda pobjegli. Otvaranjem ćelija stražari su mislili da će zatvorenicima da daju bolje šanse za opstanak. Za mnoge se ova kocka nije isplatila. Rečeno nam je da je najmanje 10 ljudi bilo ubijeno u ovom prvom talasu bombardovanja, ali to nije bio kraj priče. Tutnjava bombardera se još uvek mogla čuti i dok smo mi napuštali poprište, NATO je udario ponovo. Bilo je jasno..."

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala vam. U redu, zaustavimo se ovde. Gospođice Roland, da razjasnimo jednu stvar. Prva osoba

koja je bila intervjuisana, sa kovrdžavom kosom, je bio istražni sudija, a osoba sa zelenim proštepanim prslukom koga ste pomenuli bio je čovek koga smo videli pre kraja kadra, koji je nosio AK-47 "Kalašnjikov" i čini mi se da je imao pištolj u drugoj ruci.

SVEDOK ROLAND – ODGOVOR: Da, tako je.

TUŽILAC NAJS: Nastavljamo sa izjavom. Tokom 24. maja 1999. godine gospođica Roland po drugi put je posetila zatvor zajedno sa drugim novinarima i televizijskom ekipom. Isti čovek, istražni sudija, tada je bio tamo, ali nije bilo upravnika. Svedokinja je primetila da je u proteklih nekoliko dana zatvor teško oštećen, činilo se da u zatvoru nema živih zatvorenika. Rečeno joj je da je NATO celog vikenda bombardovao zatvor i da su svi zatvorenici sklonjeni iz zatvora. Njeno svedočenje je da, iako se činilo da je zatvor bio napušten, njoj i drugim novinarima nije bilo dozvoljeno da se slobodno kreću unutar zatvora, nego su bili pod pratnjom i odveli su ih samo na neka mesta. Ona je primetila da su stražari koji su tada bili prisutni, bili obučeni u zelene maskirne uniforme i sa navlakama na glavama sa prorezima za oči, odnosno sa bala-klava maskama. Svedokinja je tada prebrojala otprilike 44 mrtva zatvorenika izvan zatvorskih zgrada. Mnoga su tela bila prekrivena ćebadima. Ona smatra da taj broj uključuje i leševe koje je ona videla prilikom prethodne posete, a koji su bili ostavljeni tamo gde su pre ležali. Isto tako videla je oko 25 leševa na jednoj hrpi u jednoj od zgrada. Činilo se da ti ljudi nisu izgubili život u toj zgradi i svedokinja je zaključila da su oni nakon smrti bili premešteni na tu lokaciju. Primetila je takođe da su mnogima pantalone bile skinute do kolena i da im se video donji veš. Činilo se da su svi leševi bili mrtvi duže od jednog dana, jer je boja kože počela da se menja. Isto tako primetila je vreće sa peskom na krovu jedne manje zgrade blizu zatvora, ali izvan zatvorskog zida i o tome je podnela još jedan izveštaj. Da li sada možemo da pogledamo naš drugi insert, molim vas?

(Video snimak)

Džeki Roland: Naša poslednja poseta zatvoru u Istoku postavlja više pitanja nego što daje odgovora. Jasno je da je zatvor bio teško granatiran od strane NATO, od naše prve posete u petak. Jedna zgrada se urušavala, dok su trpezarija i nekoliko blokova sa ćelijama bili teško oštećeni. Vlasti kažu da su desetine ljudi ubijene tokom bombardovanja i da je oko 200 ranjenih. Oni kažu da su bombarderi danima kružili iznad njihovih glava čineći nemogućim da se uklone poginuli i ranjeni. Prema policiji, zatvor je konačno evakuisan rano u ponedeljak. Šetajući oko zatvora, mi smo izbrojali 44 tela. Oko polovina ovih ljudi izgleda da su bili žrtve prvog talasa bombardovanja u petak i još uvek su ležali ispod ćebadi na travi. Nakon toga smo odvedeni u sobu u oštećenoj zgradi sa ćelijama gde je bilo 25 leševa.

Istražni sudija: Na ovom mestu se odigralo najviše tragičnih gubitaka života. Bio je veliki broj žrtava koje su bile prebačene u obližnju bolnicu. Istraga je u toku.

Džeki Roland: Nama je bilo rečeno da su oni umrli između petka i subote, iako nije bilo jasno kako su oni svi poginuli, niti zašto su svi oni bili u jednoj relativno neoštećenoj sobi. Teško je tačno proceniti kakav je značaj zatvora u Istoku, iako ga je NATO opisao kao vojno i policijski značajnog. Džeki Roland, BBC, Priština (Prishtine).

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NAJS: Time je završen sažetak, časni Sude. Video trake koje smo puštali sadrže inserte iz K991. Može li da im bude dodeljen poseban broj dokaznog predmeta?

SUDIJA MEJ: Da. Pre svega izjavi, a zatim video snimku.

sekretar: Izjava će da bude dokazni predmet Tužilaštva broj 291, a traka će da bude dokazni predmet Tužilaštva broj 292.

SUDIJA KVON: Gospodine Najs, primetio sam da se u ovom paketu nalaze dve izjave koje...

TUŽILAC NAJS: Radi se o tome da izjava koja je data na potpis gospođici Roland nije imala overu na sebi. Ona je to potpisala. Druga izjava je bila identična ovoj prvoj izjavi, ali je jednostavno bila originalna izjava koju je ona potpisala.

SUDIJA KVON: Da. Hvala vam.

SUDIJA MEJ: Da. U redu, unakrsno ispitivanje ćemo da odložimo za sutra. Gospođice Roland, ako sam dobro shvatio, vi možete sutra da se vratite radi unakrsnog ispitivanja. Ja vam se zahvaljujem što ste našli vremena. Sutra ćemo da nastavimo raspravu u 9.00. Tada ćemo da nastavimo sa vašim svedočenjem.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, pre nego što prekinemo zasedanje, svedok koji dolazi odmah nakon gospođice Roland je gospođa Imeraj (Lirije Imeraj). Znam da je bilo nekih poteškoća u vezi sa njenom izjavom i dodatkom. Međutim, nadam se da ćemo to da završimo danas posle podne i, naravno, mi bismo želeli da nam kažete da li je takav postupak prihvatljiv u odnosu na nju. Ja mislim da je ona prva osoba koja se bavi konkretnim masakrom. Naravno, pitanje je u kojoj meri se neka izjava poklapa sa nekom drugom izjavom i u kojoj meri je to poklapanje i ponavljanje. To je na vama da razmotrite.

SUDIJA MEJ: Razmotrićemo njenu izjavu i obavestićemo vas sutra o tome. Gospođice Roland, moram još jednu stvar da vam kažem i to formalno, budući da je vaše svedočenje započelo: molim vas da ni sa kim ne razgovarate o vašem svedočenju sve dok ono ne bude okončano, a to se odnosi i na pripadnike tima Tužilaštva. U redu. Nastavljamo sutra u 9.00.